

Po nedeljskem zboru kooperantov v Gorišnici

Gamal Abdel Naser

Kairski radio je v ponedeljek zvečer oddajal eno najbolj žalostnih besed v zgodovini Združene arabske republike. Umrl je revolucionar, veliki bojevnik neuvrčenosti in predsednik Gamal Abdel Naser.

Naser se je rodil leta 1918, končal vojaško akademijo in bil med glavnimi poborniki strmoglavljenja egiptovskega kralja Faruka leta 1952. Predsednik vlade je postal leta 1954, še isto leto pa vršilec dolžnosti predsednika republike. Dve leti kasneje je naredil enega odločilnih korakov mlade republike, ko je nacionaliziral sueški prekop. Sledila je invazija, v kateri so sodelovale Velika Britanija, Francija in Izrael, končala pa z odločilno zmago predsednika Naserja in naroda ob Nilu, ki ga je podprla vsa svetovna javnost in OZN.

Prav po zaslugi Naserja je prišlo leta 1958 tudi do združitve Egipta in Sirije, zveza pa se je razšla zaradi nesoglasij leta 1961. Kljub temu

je ostalo ime ZAR, ki ni samo spomin na veliko dejanje, temveč tudi odprta možnost.

1967 je hotel predsednik po agresiji Izraela podati ostavko, zaradi nesposobnih vojskovodij, vendar je bil glas naroda močnejši. Ob velikih naporih pri premagovanju notranjih gospodarskih in političnih problemih, pa se je Gamal Abdel Naser uveljavil v svetu kot borec za mir in neuvrčenost, kjer je s predsednikoma Nehrujem in Titom odigral eno najbolj vidnih vlog.

Predsednik Naser in Josip Broz Tito sta se prvič sešla leta 1954, ko je bil naš predsednik gost mnogih držav Afrike in Azije. Od tega leta naprej so bila srečanja obeh voditeljev stalna, jugoslovanski in egiptovski narod pa sta sklenila trdno prijateljstvo.

Posmrtni ostanke velikega voditelja so prepejali iz njegove hiše v palačo republike, kjer mu bodo danes izkazali zadnje časti.

obujamo spomine na stare dobre čase, ko smo lahko prodali vse sadjarske tržne viške. Kvaliteta našega sadja žal iz leta v leto pada, proizvodni stroški so previsoki, idealizem sadjarjev pa je izpodrinila groba ekonomika. Naše sosednje države so nas v tem pogledu daleč prehiteli. Priča smo poplavam umetnih sadnih sokov, ki izpodrivajo naravne sokove. Sicer pa smo tudi na tem področju zelo revni, saj v severovzhodni Sloveniji nimamo ustrezne predelovalne industrije.

Janko Znidarič iz Gorišnice je razpravljal o krizi v živinoreji in nasploh o krizi v našem zadržanju. Zmedo v kmetijstvu je podkrepil s podatkom, da stane kilogram otrobov 90 S din, pšenico pa prodajamo po 85 S din.

Viktor Cvirn, direktor KB Ptuj, je spregovoril o možnostih kreditiranja kmetijstva in poudaril, da ima banka pri tem dokaj odprte roke. Svojo razpravo je dokumentiral z zanimivimi podatki o katerih bomo obširneje spregovorili v eni izmed naših naslednjih števil Teknika.

O zanimivih podatkih o stanju ali bolje rečeno o krizi v vinogradništvu sta spregovorila dr. prof. Colnarič in inž. Jani Gönc, direktor obrata Slovenske gorice Ptuj. Rak rana našega vinogradništva jep redvsem nenehno

naraščanje cen v reprodukcijskem materialu in v mnogih primerih padec odkupnih cen vina in mošta. Svoj delež, ki je vsekakor previsok — poberejo gostinci, proizvajalec pa mnogokrat nima pokritih niti proizvodnih stroškov.

Za tem je spregovoril inž. Milan Koren, direktor obrata za združeno kooperacijo »Jože Lacko« pri KK Ptuj. V dolgi pa vendar vseskozi plodni razpravi je omenil cel kompleks težav, ki spremljajo obrat in njegove kooperante, sočasno pa je nakazal tudi rešitve, ki bi trenutno stanje vsaj ublažile, če že ne v celoti odpravile. Obratu za združeno kooperacijo se obeta večja poslovna samostojnost, ki se bo odražala tudi v posameznih zadržanih enotah. Obetajo se takimeno vani »odprti računi« in skupni proizvodni in tržni odnosi, kot smo slišali tudi to, da bodo kmetje soudeleženi pri delitvi ustvarjenega dohodka. Hranilno kreditna služba, ki jo organizira kombinat bo nov korak združevanja sredstev in njihovega usmerjanja v zasebno proizvodnjo. Predvsem pa bi se naj kmetje v bodoče v večji meri pojavljali kot samoupravljalci s skupno ustvarjenimi sredstvi.

Zaradi časovne stiske z izidom lista, bomo več o seji poročali prihodnjič.

J. S.

O združništvu tokrat brez ovinkov

Prejšnji teden smo dobili iz Gorišnice vabilo, ki pa ni bilo samo vabilo ampak skoraj zahteva, da se udeležimo tamkajšnjega zbora kooperantov, ki proizvodno sodelujejo z obratom za združno kooperacijo pri KK Ptuj. Ker smo že večkrat slišali očitke in sprejeli v uredništvo celo nekaj pism, da se ne upamo lotiti krize in zapletenih odnosov, ki zadnje čase vladajo med kmeti in KK Ptuj, bomo danes spregovorili o tem vprašanju brez ovinkov.

Komaj pet let je minilo do takrat, ko smo bili v ptujski občini priče integraciji kmetijskih delovnih organizacij, bivših kmetijskih zadrug, med njimi tudi KZ »Jože Lacko«, ki se je po pripojitvi h KK Ptuj preimenovala v obrat za združno kooperacijo »Jože Lacko« pri KK Ptuj. Od takratne v zasnovi dobro zamišljene integracije kmetijstva v naši občini, smo si mnogo obetali. Pred petimi leti je avtor sestavka »Ob združevanju naših kmetijskih organizacij« v Tekniku z dne 10. decembra 1965, lepo napisal naslednje in še mnoge druge optimistične misli: »Pa še odgovor na vprašanje našim kmetom: Ali se ne bo upravljanje zadruge odmaknilo terenu?« Naš odgovor je: »NE!« Nasprotno! Nova organizacija ima več organov upravljanja, kot smo jih v združništvu imeli do sedaj. Več kmetov kooperantov bo sodelovalo pri odločanju o gospodarskih dogajanjih v reorganiziranem združništvu. To je nujno, saj je odgovornost do proizvodnje iz leta v leto večja. Zato naš čas zahteva, da se okrog proizvajalcev iz vrst kmetov poveča. In ne samo to. Kmetje

upravljalci bodo odločali tudi v centralnem delavskem svetu Kmetijskega kombinata kot najvišjem samoupravnem telesu združene kmetijske organizacije. Ali je to potemtakem nezaupanje našim kmetom, kot bi združevanje nekateri večni nergači hoteli prikazati.

Kmet in delavec si krojita svojo usodo sama, to jima daje naša ustava in naša zakonodaja... »

Kratek čas po integraciji pa so se začeli odnosi občutno krhati. Še posebej takrat, ko je bilo ugotovljeno, da se je bivša zadruga »Jože Lacko« priženila h kombinatu z več desetmilijonsko izgubo. Obrat za združno kooperacijo »Jože Lacko« je ostal kaj hitro brez v pripojitveni pogodbi obljubljenega žiro računa in drugih pravic, ki izhajajo iz tega naslova. V zasebnem kmetijstvu že tako mnogokrat nevzdržnim razmeram se je pridružil še občutek, da se kmetom bivša zadruga vedno bolj in bolj odtuja. Začeli so se žolčni razgovori o večji poslovni sa-

mostojnosti obrata za kooperacijo, predvsem pa je šlo za to, da bi dobil obrat nazaj svoj žiro račun. Pred nedavnim je delala na tem posebna komisija, v kateri so bili zastopani predstavniki obrata »Jože Lacko«, kmetov, občinske konference SZDL in kmetijskega kombinata Ptuj. V razgovorih pa žal do konkretne rešitve tega vprašanja ni prišlo. Takoj za tem smo bili priče burnemu sestanku delovnega kolektiva obrata »Jože Lacko«. Sklepi sestanka so bili presenetljivo odločni in alternativni: ali — ali!

Ob vsem tem pa tudi kmetje kot enakopravni člani naše družbe niso stali ob strani. Zahtevajo bore malo, organizacijo, ki bo njihova, v kateri se bodo pojavili kot enakopravni samo upravljalci in udeleženci sadov svojega dela.

In tako je prišlo tudi do nedeljskega zbora kooperantov v Gorišnici. Poleg kmetov, predstavnikov kombi-

J. Slodnjak

(Nadaljevanje na 2. strani)

Razprava o kmetijstvu

Ni prvič in ne zadnjič, da so se odborniki obeh zborov občinske skupščine Ptuj v torko na svoj prvi popočitniški seji resno soočili s kmetijsko problematiko in še posebej s vprašanji, ki zadevajo položaj kmetov — kooperantov.

»Nadaljujemo z razvozlavanjem vovlov, ki so se nam nakopili,« je dejal v uvodni besedi inž. Miran Glušič, poročevalec sveta za kmetijstvo in gozdarstvo, ki je med drugim poudaril, da je treba iskati izhod iz množice problemov, predvsem v nadaljnjem združevanju in ekonomski krepitvi kmetijstva in ne v dezintegraciji. Takšne težnje pa so se v zadnjem času že pokazale. Priljubiti je treba zahtevam kmetov — kooperantov in jim v statusu in drugih samoupravnih aktih določiti pravice in tudi

dolžnosti.«

Cvetko Doplihar, mag. vet., — generalni direktor KB Ptuj je obširno poročal o uspehih pa tudi neuspehih in težavah, ki spremljajo razvoj kmetijstva v ptujski občini in med drugim poudaril, da je treba iskati izhod iz težavnega položaja v katerem se je znašlo ob družbenem tudi zasebnem kmetijstvu — predvsem v medsebojnem sodelovanju vseh gospodarskih in družbenopolitičnih dejavnikov in zasebnih proizvajalcev. Predvsem pa bo treba preiti k specializirani proizvodnji, k povečani produktivnosti in k načrtnemu izkoriščanju vseh proizvodnih zmogljivosti.

V razpravi o staju našega sadjarstva je spregovoril inž. Miran Glušič: »Naše sadjarstvo je trenutno v takšni krizi, da lahko v njej samo

Vreme

do nedelje, 11. oktobra 1970.

Mlaj je bil večeraj v četrtek, 30. septembra ob 15.32.

Napoved: Poslabšanje vremena bo nastopilo okrog 6. oktobra. Do 5. oktobra bo lepo vreme in še nekoliko topleje. Temperatura zraka se bo dvignila do 22 stopinj C.

Alojz Cestnik

V soboto so na Borlu odprli II. slikarsko kolonijo Ptuj 1970

Upodobili bodo pokrajino, življenje in delo naših ljudi

V tisočero jesenskih barv odele Haloze in z njimi stari oči grad Borl, ki na visoki skali, kot predstraža ždi pred haloškimi griči, so doživele v soboto pomemben kulturni dogodek. V grajski dvorani je bila tokrat že drugič po vrsti otvoritvena svečanost slikarske kolonije. Poleg 15 domačih in tujih slikarjev so se udeležili svečanosti naslednji predstavniki družbenopolitičnega in kulturnega življenja: dr. Miro Bračić, član republiškega izvršnega sveta in predsednik upravnega odbora slikarske kolonije, Franjo Rebernak, predsednik občinske skupščine Ptuj, Adi Praprotnik, republiški poslanec prosvetno-kulturnega zbora skupščine SRS, Stane Stanič, predsednik ZKPO občine Ptuj, in Mira Brusova, tajnica upravnega odbora slikarske kolonije Ptuj.

Dr. Miro Bračić je v uvodnem pozdravu med drugim dejal: »Tokrat že drugič po vrsti vas pozdravljamo v naših vinorodnih Halozah. V 11 dneh bivanja med našimi ljudmi boste prenesli na papir in platno naše ljudi — Haložane, Slovenjgoričane, Polance in Ptujčane, njihovo življenje, navade, veselje in trdo delo. Na vaših umetni-

postaja čvrsta oblika delovnega povezovanja in srečanja umetnikov. Prav je, da tudi skozi to zvrst umetnosti pokažemo lepote naših krajev. Lansko prvo srečanje je pokazalo, da se bomo odslej

Janez Mežan in Albin Luga-rič.

Slikarji bodo ostali na Borlu in v njegovi bližini okoli 11 dni. Po končanem delu, datum še ne moremo povedati, bodo pripravili v

Srečanje starih znancev, ki so si čvrsto stisnili dlani. Tu in tam osivele umetniške brade so se raztegnile v prisrčen nasmeh.

srečali vsako leto. Dobrodošli v Halozah, ki vam bodo v bližnjih dneh ponudila poleg obilice zanimivih motivov tudi prvi letošnji most...»

Po otvoritveni svečanosti

Ptjuju razstavo slik, ki so jih upodobili med našimi ljudmi in v naših pokrajinah.

Pridružujemo se izrečenim dobrodošlicam in jim želimo v naših krajih prijetno počutje in mnogo zanimivih slikarskih motivov, ki se nam še posebej v jesenskem času ponujajo skoraj na vsakem koraku.

J. S.

Dr. Miro Bračić in Franjo Rebernak ob srečanju na Borlu

skih delih bo oživel klopoteč, borna s slamo krita domačija, ki je prilepljena na strmem pobočju in obdana z goricami, ki nam prav v tem času ponujajo sadove trdega dela. Prisluhnite življenju in ga upodobite takšnega kot je, veselo, pa tudi trdo...»

Franjo Rebernak, predsednik občinske skupščine Ptuj je pozdravil slikarje v imenu občinske skupščine z naslednjimi besedami: »Borlska slikarska kolonija je že v samem začetku pokazala, da

je prevzel gostiteljstvo Cvetko Doplihar, direktor kmetijskega kombinata Ptuj, ki je povabil slikarje in goste na krajši izlet v Haloze.

Na letošnji slikarski koloniji so se zbrali naslednji domači in tuji umetniki: Willi Ulfing, Erich Schuschnig, Mate Benkovič, Zdenko Gradš, Viktor Goričan, Aleksander Djonović, Ivo Šubic, Remigij Brataž, Oto Polak, Slavko Kores, Lajče Pandur, starejši in mlajši, Lenci Sartorelli ter naša domačina Ptujčana

POPRAVEK

V sestavku pod naslovom So javni interesi res proti uvedbi zasebne zdravniške prakse?, v prvem nadaljevanju v Tedniku z dne 10. septembra je prišlo v tretjem stolpcu, v drugem odstavku,

v 22. vrsti do napake. Ta vrsta pravilno glasi: ... pustih iz bolnišnice, 2,5 ... Prosimo bralce, da oprostijo napako.

Urednik

XVII. seja obeh zborov SO Ormož

Vroč ob ceni živine in mesa

V četrtek sta se prvič po počitnicah sestala oba zbora SO Ormož. Analizo gostinsko turistične dejavnosti so prešli z manjšimi pripombami in ugotovitvami. Napetost je narasla pri 4. točki dnevnega reda, ko so sklepali o soglasju k sporazumu o oblikovanju cen goveje živine in govejega mesa na področju SR Slovenije.

Proizvodnja govedi in govejega mesa se na področju SR Slovenije giblje v ugodnih in neugodnih obdobjih, ki skupaj ustvarjajo zelo neugodno stanje na področju govedoreje. Kadar je živine malo, so cene visoke in zaradi visokih cen se ponudba povečuje in temu nujno, po zakonu ponudbe in povpraševanja, sledi padec cen. Tako nenačrtno delovanje trga postaja nemogoče, saj je botrovalo mnogim ukinitvam družbenih in zasebnih hlevov z govejo živino. Neustaljen trg onemogoča vsako planiranje.

S tem sporazumom, ki ga je predlagala gospodarska zbornica Slovenije, zavod za cene Slovenije in sekretariat za gospodarstvo Slovenije, bi

dosegli stabilnost cen, ki jih uravnavali s posebnim skladom.

Ker je razprava tekla časa trenutnih ugodnih in dajnih razmer na tem področju, je najprej izšel kot da takšen sporazum občina Ormož ni potrebovala. Odborniki so v svojih dajih dajali primere Hškega trga, ki je blizu in dno plača nekaj več in zato tudi poslužujejo. K temu pa je z diskusijo došlo tudi spoznanje, da je sporazum vseeno velika godnost za primer, če bi ne padle. Stabilne cene bi gojajo planiranje tudi v sebnem kmetijstvu. Na upanje odbornikov je temeljilo predvsem na slabih kušnjah iz preteklih let.

Končna ugotovitev, sporazum kljub pomanjkljivosti le omogoča neko stabilnost, pa čeprav v proizvodnji, in da proizvajalec ni vezan, ampak la proda svoje živinčje kjer če, so odborniki sklepali z enim vzdržanim som. Vsebinsko sklepa obljamo na drugem mestu.

O ZADRUŽNIŠTVU TOKRAT BREZ OVINKOV

(Nadaljevanje s 1. strani) nata in obrata za zadržno kooperacijo »Jože Lacko« so se udeležili zbora tudi Lojzka Stropnikova, republiška poslanka in podpredsednica zbora skupščine SRS, Vlado Ožbolt, poslanec kulturno-prosvetnega zbora zvezne skupščine, Zdravko Turnšek, predsednik občinske konference SZDL Ptuj, Vladimir Vrečko, dipl. vet., — direktor Veterinarske ambulante Ptuj in drugi.

Bili smo priča žolčnim dialogom, ki so se vrteli kot v začaranem krogu. Kmetje so odločno zahtevali večjo poslovnost samostojnosti obrata za zadržno kooperacijo, nekateri pa celo njegovo odcepitve od kombinata, kar bi pomenilo ponovno dezintegracijo kmetijstva v ptujski občini.

Cvetko DOPLIHAR, generalni direktor KK Ptuj, Milan Koren, direktor obrata »Jože Lacko«, Lojzka Stropnikova, Vladimir Vrečko in nekateri drugi diskutanti so zastopali stališče, da v trenutnih razmerah, ko na vseh

področjih govorimo o integracijskih procesih, ne bi smeli načeti vprašanja dezintegracije pred leti združenih kmetijskih delovnih organizacij, pač pa je treba urediti in to čimprej odnose v sedanjem združenem podjetju. Gre predvsem za odnose na relaciji kmet — obrat za kooperacijo in obrat — matično podjetje KK Ptuj.

Nedeljski zbor kooperantov v Gorišnici je trajal nekaj manj kot pet ur. Zbor ni sprejel konkretnih zaključkov, saj so mnogi kmetje zapustili dvorano pred koncem zbora. Verjetno se bodo ponovno sestali še v tem mesecu.

Takšno je torej trenutno stanje v zadržništvu naše občine in najbrž ga nimamo zakaj skrivati. Težavne so vzroke objektivnih pa tudi subjektivnih slabosti ne samo v naši občini temveč nasploh v proizvodni in tržni neurejenosti jugoslovanskega kmetijstva. Pravzaprav zvonimo po toči. Štiri leta so minila od integracije pa smo, pri-

znajmo, za rešitev tega vprašanja bore malo storili. Poglejmo se se napočili in daj jih je pred nami celomada. Ni res, da jih ne složno rešili z obojestransko popuščanjem, pametno sklepi, v korist kmetov, smo jih preveč zanemarili v korist splošnega napredka naše socialistične družbe, nadaljnega uspešnega razvoja kmetijstva v ptujski občini. Lagali bi, če bi reči da v kmetijstvu naše občine ni storjen napredek. Pogledajmo si samo nekatere zgrajene objekte — farbekonov, perutninarstvo, mlečnico, mešalnice krmil, vrtne gradniške plantaže.... prezirimo pa tudi razpadajoče kmetijske domačije, ki manjkajo mlade delovne sile. Nedeljski zbor kooperantov v Gorišnici nam je na pretežni meri pogled na volase kmetke možakarje, so nas s svojimi zgaranimi opozorili na problem, ki je v resnici problem, ki treben nekoliko bolj odločno in življenjskega reševanja.

SPORAZUM O OBLIKOVANJU CEN GOVEJE ŽIVINE IN GOVEJEGA ME- SA V SLOVENIJI

Zagotoviti skladnejši raz-
voj in stabilnejše pogoje po-
rovanja v proizvodnji, pre-
davi, trgovini z govejo ži-
vino in govejim mesom, so
prekovali Gospodarski zbor
Slovenije, Zavodu za ce-
ne in Sekretariatu za gospo-
darstvo Slovenije, da so dali
obudo in pozvali vse zain-
teresirane, da pristopijo k
organiziranemu delovanju na
tem gospodarskem področju,
naj v obdobju srednjeroč-
nega plana 1970-71 izboljša
razmere v govedoreji na ob-
močju Slovenije. Glede na
prijetost preskrbljenosti tr-
ga z govejim mesom in po-
bno se zaradi stalnega
poviševanja staleža gove-
ja je slovenska Gospodarska
zbornica predlagala delov-
no organizacijam in vsem
izadetim, da podpišejo ta
sporazum, ki v glavnem za-
na:

Z namenom, da se poži-
vi proizvodnja klavne in ples-
nejske živine, da se vskla-
ponudba živine s povpra-
vanjem po svežem mesu
da se v stabilnejših pogo-

jih zagotovi redna preskrba
trga, sklenejo delovne orga-
nizacije in drugi podpisniki
medsebojni sporazum o obli-
kovanju cen goveje živine in
telet, ki vsebuje tudi cene v
prodaji na drobno za sveže
goveje in telečje meso.

Podpisniki se po tem spo-
razumu zavezujejo zagotovi-
ti normalno reprodukcijo
črede in pospešiti pisanje te-
let in goveje živine v druž-
benih obratih in v koopera-
ciji z zasebniki. S tem bodo
podpisniki na osnovi poveča-
ne proizvodnje prispevali k
stabilizaciji trga s telečjim
in govejim mesom. S stabi-
lizacijo proizvodnje in trga
bodo podpisniki sporazumno
dosegli uravnavanje, organi-
ziranje naprej določene reje
v skladu s predvidenimi gi-
banji potreb na domačem in
zunanem trgu.

Predmet sporazuma so do-
ločila o odkupu in načinu
oblikovanja cen živine, stroš-
kov nakupa, predelave in
predelave in prodaje na
drobno. Odkupne cene, fran-
ko odkupno mesto, so s spo-

razumom točno določene.
Prevzem živine je praviloma
z ugotovitvijo klavnosti. Do-
voljeno je tudi vzeti živino
po ugotovljeni teži na od-
kupnem mestu z upošteva-
njem 12-urnega posta ali z
odbitkom 3-6 odstotkov si-
tostnega kila. Podpisniku, ki
organizira dovoz živine, pri-
pada 2-4 odstotke za kritje
stroškov dogona. O prodaji
živine iz kooperacije organi-
zatorju kooperacije ne pri-
pada marža, ker je kritje
stroškov urejeno s koopera-
cijsko pogodbo.

Klavnicam in drugim pre-
delovalnim obratom se po
tem sporazumu priznavajo
stroški ob nakupu živine. Za
stroške zakola in hlajenje se
priznavajo še posebni stro-
ški, ki so točno precizirani.
Dodati je še stroške prodaje
na drobno za sveže meso in
odvod stabilizacijskemu skl-
adu, ki znaša za teleta in mla-
do pitano živino 0,45 din za
kg in 0,35 din za kg za gove-
je meso I. in II. vrste, se na
tej osnovi oblikuje cena v
prodaji na drobno.

Stabilizacijski sklad bi v
naši republiki naj znašal
približno 3 milijarde starih
din. Ta sredstva bi se vrača-
la v proizvodnjo in tako po-
speševala živinorejo na pod-
ročju Slovenije.

Bo naša zavest prestala
pomembno preizkušnjo?

Solidarnost, ki ne sme ostati samo beseda

Iz podatkov socialne služ-
be slovenjebistriške občine
je razvidno, da 183 ostarelih
občanov prejema denarno
podporo. Poglejmo še nekaj
statističnih podatkov. Pod-
pirance razdeljujejo v dve
kategoriji, in sicer na tiste,
ki ob družbeni podpori ni-
majo nobenih drugih virov
za preživljanje, le-teh je ve-
čina, dobivajo pa 78 dinar-
jev, drugo skupino pa tvo-
rijo tisti, ki imajo še dodat-
ne vire. Pri tej skupini zna-
ša mesečna družbena podpo-
ra 49 dinarjev. Izmed vseh
podpirancev v občini je 127
žensk in 56 moških, pribele-
žimo pa naj še, da v dvanaj-
stih primerih uživa podporo
še 29 souživalcev.

138 podpirancev je starej-
ših nad šestdeset let, 82 celo
nad sedemdeset, torej skoraj
polovica vseh. 122 podpiran-
cev nima otrok, torej tudi v
najboljšem primeru skoraj
ne morejo pričakovati večje
pa tudi skromne pomoči. Za-
lostno je tudi dejstvo, da kar
56 podpirancev nima lastne
postelje, zato, najbolj pogos-
to prebivajo po hlevih.

To je torej nekaj številč-
ki pa ne morejo prikazati
vse tragične ljudi, ki so ob za-
tonu življenja ostali brez
prijaznega pogleda ali bese-
de soljudi.

Občinska konferenca soci-
alistične zveze v Slovenski
Bistrici je minuli teden skli-
cala sestanek vseh družbenih
dejavnikov, ki jih ta pro-
blem zadeva. Od množice
vabljenih, se je pozivu od-
zvala le polovica, manjkali
pa so predvsem tisti, ki so
po svoji družbeni dolžnosti
obvezani za reševanje tak-
šnih problemov. Na sestanku
smo lahko izvedeli za mnoge
vpljote primere, ki pričajo,
da je solidarnostna akcija
nujno potrebna, pričajo o
tem, da solidarnost ne sme
ostati samo beseda, temveč
da mora postati stvarnost.

Zakaj bi se slepili in za-
trjevali, da ljudje ne umi-
rajo od lakote, če pa so pri-
meri očiti, ne samo na Koz-
janskem, temveč povsem v
naši bližini. Vzemimo v ro-
ke pero in poskušajmo izra-
čunati, kaj lahko danes ku-
pimo za 78 ali 49 dinarjev?
Bolje, da z računanjem pre-
nehamo. Pripišemo lahko le
tisto staro reklo — ne more-
jo živeti, ne umreti.

Vse pa se prične vrteti v
začaranem krogu, iz katere-
ga vsaj do sedaj ni bilo iz-
hoda. Podpore so odvisne od
občinskega proračuna, ki pa

ne more zadostiti vsem po-
trebam. Torej, kje iskati
denar za ljudi, so del na-
še socialistične družbe, v ka-
teri smo dolga leta prokla-
mirali, da je skrb za ljudi
naša prva naloga.

Načelnik družbenih služb
pri skupščini občine Franjo
Podkrižnik je še enkrat o-
menil precejšnjo možnost
denarnih virov, ki smo jo
lahko v preteklosti že veli-
kokrat slišali. Sredstva, ki
se zbirajo iz denarnih kazni
sodnikov za prekrške roma-
jo v republiški proračun, če-
prav morajo občine same
vzdrževati te službe. Iz bi-
striške občine tako odide let-
no oboli 30 starih milijonov
dinarjev. Koliko bi lahko s
temi milijoni storili, če bi
ostali doma, je povsem jasno.

Načelnik družbenih služb je
tudi kritiziral tiste, ki so ob-
likovalci občinske politike,
pa kljub temu niso našli to-
liko časa, da bi se udeležili
sestanka, na katerem je bilo
potrebno odločiti o nadalj-
nji usodi ostarelih. »Ne bi se
smelo zgoditi, da bi spreje-
mali deklaracije, ki bodo to
tudi ostale, kajti od deklar-
acij se ne da živeti,« je zak-
ljučil Franjo Podkrižnik.

Predsednik sekcije za
kmetijstvo pri občinski kon-
ferenci SZDL Miloš Urban-
čič pa je sklepal, da gre v
večini primerov za ostarele
ljudi, ki zhajajo iz kmečkih
vrst, tistega sloja prebival-
stva, ki je bil in je v naši
družbi še zapostavljen. Meni
je tudi, da solidarnostne
akcije ne bo mogoče izvesti,
če bo vse ostajalo le popisano
na papirjih. Zadnji čas
je namreč, da z dejanji do-
kažemo našo ljudsko zavest.

Udeleženci sestanka so se
dogovorili, da bodo svoj de-
lež pridale vse krajevne or-
ganizacije, izvolili pa so tu-
di akcijski odbor, ki ga bo
imenoval še izvršni odbor
SZ. V začetku bodo popisali
vse ostarele ljudi v občini,
ne glede v kakšnih gmo-
tnih razmerah živijo, nato pa se
bodo lotili najbolj nujnih
primerov. Seveda akcije ne
bo mogoče izvesti brez široke
družbene podpore, brez
ljudi od katerih mnogi niti
ne slutijo v kakšnih razme-
rah prebivajo državljani na-
še ožje socialistične skupno-
sti.

D. Utenkar

Gostinsko - turistična dejavnost v Ormožu

Na zadnji seji SO Ormož
so analizirali gostinsko tu-
ristično dejavnost v občini.
vodoma so ugotovili, da ta
veja gospodarstva pred-
stavlja gibalno za nadaljnji
razvoj občine in da bo zara-
di tega treba pristopiti k še
bolj organiziranemu progra-
miranju na tem področju.

Do konca letošnjega leta
so uresničen srednjeročni
program razvoja te dejavnos-
ti, ki je zajemal gradnjo
hotela, letnega kopališča,
modernizacijo cest Ormož-
Vodovci in Ormož-Obrež,
gradnjo mostu prek Drave v
Ormožu in krepitev kadrovs-
ke strukture zaposlenih ter
povečanje gostinske dejav-
nosti v zasebnem sektorju.

V gostinsko turistični de-
javnosti je našlo zaposlitev
okrog 50 ljudi, ki ustvarjajo
veliko sredstev, da so v lan-
ski občinski proračun odšteli
5 milijonov starih din. Zabele-
žili so tudi ugoden de-
ležni priliv. V letošnjem letu
odo te vsote mnogo višje,
saj se število gostov hitro ve-
ča. V letu 1965 je bilo vseh
nočitev 870, v letu 1969 je to
število naraslo na 1840, v pri-
hodnosti letošnjega leta pa
se zabeležili že 1199 nočitev.
ter se lovni turizem, ki pri-
nelje v Ormož največ gostov
ni niti začel, upravičeno
pričakujejo, da bo število
nočitev doseglo 2500 ali več.
Hkrati so ugotovili, da so
nočitvene kapacitete premaj-

hne, saj razpolagajo samo s
305 posteljami. To je ravno
toliko, da se ne morejo po-
vezovati s turističnimi agen-
cijami, ki organizirajo izlete
z avtobusi, ker hotel avto-
busa potnikov ne more spre-
jeti. Projekt za ureditev sta-
rega gostinskega dela je
končan in tako bodo pridobi-
li še 24 ležišč. Uredili bodo
tudi avtomatsko kegljišče in
s tem lahko nudili gostom
nekaj več. Pripravljajo tudi
povezavo med hotelom in vi-
nogradniškim področjem ob-
čine. Ureditev zidanic v Lit-
merku, Jeruzalemu in Tem-
narju bi služila za krajše iz-
lete. Ob tem bi bilo nujno
asfaltirati ceste, ki povezuje-
jo tek raje z Ormožem, saj
bi tako privabili še več gos-
tov v ormoška vinorodna
področja, ki bodo po taki
vsestranski ureditvi za turi-
sta zelo privlačna točka še
posebej v jeseni.

Razprava je opozorila tudi
na resnično dejstvo, ki je v
Ormožu iz dneva v dan bolj
prisotno in pereče, to je
vprašanje kadrov. Vlagati v
objekte in komunikacije, pri-
tem pa ne misliti na člove-
ka kot tisti dejavnik, ki bo
s svojim delom privabljal
goste, se pravi delati veliko
napako. Znanje tujih jezikov
gostinskih delavcev je mini-
malno. Zaradi teh ugotovi-
tev je skupščina sprejela
sklep, okrepiti kadrovske
strukture in organizirati po-

uk tujih jezikov.

Turistično društvo, ki v
Ormožu »dela« je nekaj let,
nikakor ne more priti na
»zeleno vejo«. Tu bo morala
priti spodbuda lastnikov gos-
tinske turističnih objektov,
saj bi ob uspešnejšem delu
turističnega društva (kratke
in vsebinsko bogate turisti-
čne prireditve kot so razni
stari običaji ob trgatvi, pust
itd.) zaslužili prav ti. In ti-
sti, ki ima od tako povečane-
ga turističnega prometa kori-
sti, naj tudi financira prire-
ditev. Turistično društvo pa
bi s tem pridobilo material-
no osnovo za druge dejavnos-
ti (propaganda).

Med sklepe te razprave so
prišli še organizacijo za-
sebnih turističnih sob, pove-
čanje turistično propagand-
ne in informativne službe
ter izkoriščanje možnosti, ki
jih bo nudilo zajetje Drave
ob zgraditvi HE Varaždin.

jr

Tednik, vaš list

Ob mesecu varnosti na cestah

Človek človeku - smrt

Rubrike »Prometne nesreče« so vsak dan zajetnejše. Kakšen dan so naši dnevni časopisi bolj podobni pogrebnim oglasom kot dnevnikom. Le kratka vest nam pove, da je na cesti, pod kolesi avtomobila ugasnilo človeško življenje. Ne samo eno, po dve, tri in še več ljudi umre v trenutku, ko pride do silovitega trčenja med avtomobili...

Kje so torej vzroki teh nesreč? Prav gotovo ne samo v slabih vozilih, več v neznanju, nepremišljenosti voznikov, kolesarjev in ne nazadnje tudi pešcev. Zlasti še starejših, ki se pač ne morejo navaditi na vse gostejši promet na naših cestah. Poznam človeka, ki se sploh ne zmeni za promet na cesti. Če ga opozoriš, ti odgovori, saj me šofer vidi ter se mi bo že izognil, čeprav koraka kar po sredini ceste. Zato je tudi največ takšnih nesreč na naših cestah, kjer umirajo stari ljudje.

Poglejmo na ceste še malo bolj podrobno. Če bi lahko izpisali vse tiste tiho pa tudi na glas izgovorjene besede na račun pešcev oziroma na račun avtomobilistov, bi imeli zelo zajetno knjigo najbolj grobih in nemogočih psov, kletvic, groženj in celo želja. Na naših cestah se vedemo tako, kot da smo med seboj skregani. Lestvica sovražstva pa bi morda bila takšna:

avtomobilist sovraži vse, ki so mu na cesti napoti;
kolesar sovraži vse, kar izpušča bencinske hlape;
pešec sovraži vse, kar se vozi.

Sovražimo se tako, kot da ne bi bilo dovolj prostora za vse. In zakaj ni dovolj prostora? Zato, ker se ne znamo vživeti v sodobno življenje, kjer vse hiti in kjer morajo neznanec odstopiti mesto neznancu, da bi prišel hitreje naprej. Trmoglavci niso samo šoferji, kolesarji. Pešec ni nič boljši. Tih boj med različnimi vrstami premikajočih se bitij je lahko karikiran, resničnost posledic pa je tragična. Karikatura modrega se je že neštokrat uresničila. Marsikje ne gre za alkohol, za mladostno prešernost, pač pa za objestnost, dostikrat pa za nepremišljenost mladih ljudi, zlasti pa še starih, ki nekako nočejo doumeji, da je lahko na cesti zanje vsak nepremišljen korak — usoden!

Vsekakor že sicer obrabljeno geslo — NA CESTI NI SI SAM ni zgolj opozorilo, je psihološko svarilo, ki pa velja za vse uporabnike cest. Torej na cesti nisi sam, ker so še drugi in to cela vrsta, na tisoče, vsak dan in vsako minuto. Z geslom: človek

človeku volk oziroma po prometno: človek človeku — smrt, ne bomo prišli daleč kot do ene strani, samo nekaj vrstic v časopisu. Vprašanje je samo: ali v rubriko ponesrečenih ali v sodno rubriko! Da pa se temu izognemo, je potrebno samo nekaj najosnovnejših moralnih norm v odnosih med ljudmi, zlasti

pa še previdnosti, kajti čeprav imamo na območju ptujske občine največ kilometrov makadamskih in zelo slabo vzdrževanih cest, je še vendar za vse uporabnike dovolj prostora na vseh cestah, seveda z upoštevanjem cestnoprometnih predpisov.

F. Hovnik

NEDISCIPLINIRANOST VOZNIKOV

Če bi nas kdo vprašal, kaj je cesta, bi mu lahko odgovorili:

»Cesta je teater, v katerem se vsakodnevno odigrava najrazličnejše tragedije.«

In res je tako! Brezvestnost nekaterih voznikov na eni in neprevidnost pešcev na drugi strani vodita k vedno pogostejšim prometnim nesrečam. K temu se pridružujeta še alkohol in neprijemna hitrost. S tem dobimo vse vzroke nesreč na naših cestah, ki marsikoga pripeljejo v bolnišnico ali pa odvedejo v mnogo prerani grob.

24. sept. 1970 je na prehodu za pešce pred glavnim vhomom tovarne »Jože Kerenčič« v Ormožu imela namen prečkati cesto 19-letna Metka Zadravec iz Ključarovec. Ob pogledu na levo in desno je ugotovila, da je cesta prosta in se odločila prečkati cestišče. Toda še preden je prešla polovico prehoda, se je iz mesta po sredini cestišča pripodil avtomobil znamke »fiat« — stavala »750« z registrsko tablico LJ 969-10 in neozirajoč se na prehod drvel naprej. Ko je pripeljal čez prehod je nekoliko zavrl in verjetno hotel ustaviti, ko pa se je ozrl v smer, iz katere je pripeljal, je gotovo videl, da sem iz žepa potegnil beležko, da bi si zapisal njegovo registrsko številko in zato odpeljal naprej. Metka je sicer na prehodu nekoliko odskočila

nazaj, vendar je le za las manjkalo, da je brezvestni voznik ni podrli. Tako bi se lahko spet zgodilo, da bi se še eno ime, še eno življenje vrisalo v črno knjigo prometnih nesreč.

Vozniki! Vzamite si k srcu dejstvo, da življenje nikoli ni tako dolgo, da ne bi prišla smrt in zato ne bodite vitisti, soudeleženci pri plodni žetvi te odvratne morilke. Postavite se na mesto tistega, ki je zakrivil nesrečo in poskušajte ugotoviti, kakšno je njegovo duševno stanje, ko si očita, da je mogoče neposredno zakrivil smrt s tem, da je neprevidno vozil in zbil po cestišču človeka, ki ga nikoli ni videl, niti poznal, a je kljub temu postal, čeprav nehote, njegov grobar.

Franček Kelemina

Slavija : Drava 3:2 (1:1)

Nogometaši Drave tokrat v gosteh v Ljubljani niso bili uspešni. Kljub stalni terenski premoči in dvem zadetkom so srečanje izgubili po kriv-

di vratarja Skorjanca, ki dvakrat na kaj nerazumljiv način spravil žogo v lastno mrežo.

V nedeljo ima Drava nasprotnika Celje-Kladivar, ki trenutno vodi v slovenski ligi.

OBVESTILO

Obveščamo občane, organizacije, ustanove, organe, društva in druge, ki so lastniki ali imajo pravico uporabe na zemljiščih in zgradbah na območju nove kat. občine Ptuj, da je izdelan NOV KATASTRSKI OPERAT po opravljeni razgrnitvi in napravi nove zemljiške knjige. Z uveljavitvijo izmeritve nove kat. občine Ptuj SO RAZVELJAVLJENI vsi katastrski podatki o zemljiščih na območju dosedanjih kat. občin Ptuj, Zg. Breg, Spodnji Breg in del Krčevine pri Ptuj.

Da bi omogočili vsem uporabo novih URADNOVELJAVNIH KATASTRSKIH PODATKOV smo pripravili za območje nove kat. občine Ptuj NOVE POSESTNE LISTE na mehanografski osnovi. Posestni list lahko dvigne lastnik ali uporabnik zemljišča proti plačilu upravne takse pri Zavodu za izmero in kataster zemljišč Ptuj, Kremljeva ul. 2/L, v sobi 37.

Zavod za izmero in kataster zemljišč

Tudi podeželje hoče naprej

V tem zapisu se sicer ne bomo omejili na opis gospodarjenja kakšnega posameznega kmeta in njegove družine, bodisi s Ptujkega ali Dravskega polja, Halož ali Slovenskih goric. Na splošno lahko že kmalu, ko se podamo z mestnih ulic na podeželje, opazimo, da si tudi vse številnejši kmetje prizadevajo, da se čimbolj mehanizirajo, da jim napredek ni več španska vas.

Mnogi, zlasti tisti, ki so recimo obiskovali kakšne kmetijske šole ali bili na delu v tujini, se specializirajo v eni panogi in vidijo v tem večjo perspektivo in svojo bodočnost. Kmetje se, lahko bi dejali, največ zanimajo za rejo piščancev, ne zaostajajo tudi tisti, ki jim je pri srcu živinoreja. Precej pa opuščajo pridelovanje drugih kmetijskih kultur.

Marsikje se že kar več kmetov v kakšni vasi bavi z rejo piščancev. Te farme piščancev v malem se dokaj hitro množijo. Nekateri so postali pri reji piščancev že pravi farmarji, saj niso več redki, ki letno prodajo ptujskemu mesokombinatu Petrutina kar po nekaj deset tisoč piščancev. Reja oziroma pitanje piščancev nam-

reč traja le 7 do 8 tednov in že so piščanci godni za zakol. Njihova teža pa znaša od 1,2 do 1,7 kilograma.

Niso že več redki primeri, ko dandanes stoji že tudi na kmetkem dvorišču osebni avtomobil. Seveda si avtomobila še ne morejo omisliti kje v Haložah ali starejši ljudje, ki si ga niti ne želijo. Razumljivo pa je, da bo te »mehanizacije«, ki je naprednemu kmetu prav tako potrebna kot traktor ter plug, na podeželju vedno več, kajti kmet mora svoje pridelke tudi vnovčiti. Njegov čas pa je prav tako dragocen.

Poznam kmeta, ki je za leto dni odšel v Nemčijo, kjer si je prislužil denar za nakup traktorja. Nekaj pozneje pa je odšel po očetovih stopinjah tudi njegov sin, ki si je v tujini prislužil denar za nakup osebnega avtomobila. To sicer pomeni, da mora tudi vsak kmet načrtno gospodariti ter misliti na jutrišnji dan, kako bo gospodaril. Zopet drugi je kar nekaj let delal zidarska dela, seveda še poleg tistega dela, ki ga je od njega zahtevalo njegovo posestvo. Tudi ta si je s prihranki kupil traktor.

Takšnih in sličnih primerov bi lahko našteali še več.

Razumljivo, da si vsi kmetje ne bodo omislili traktorja, ker bi zanje ne bil rentabilen, ampak bodo denar porabili za druge koristne namene, kot je izboljšava rodovitnosti zemlje, obnova vinogradov, nakup dobre plemske živine, obnova gospodarskih in stanovanjskih poslopij, ki so še žal marsikje potrebna temeljite obnove, in še bi lahko naštevali sredstva za razširjeno kmetijsko proizvodnjo. To pa je moč doseči s tem, da bodo proizvajali tiste kmetijske dobrine, ki se dobro prodajo. Teh pa je potrebno pridelati čimveč in čimboljše kakovosti. Pri tem pa naj pomagajo našim kmetom tudi strokovnjaki kmetijske pospeševalne službe, katerih delo bi naj bilo na terenu med kmeti.

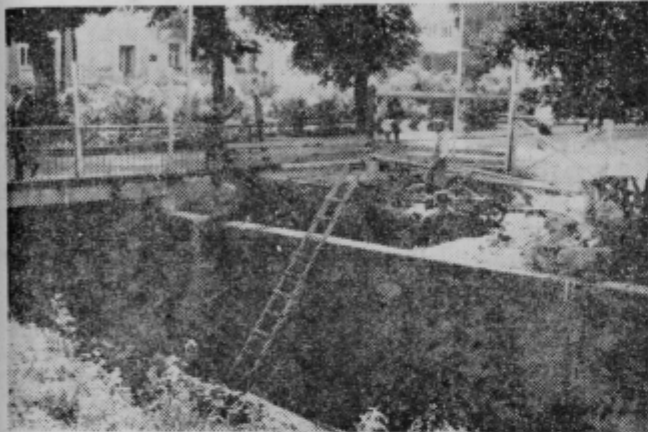
F. Hovnik

Tednik, vaš list

**RAZŠIRITEV MOSTU NA OSOJNIKOVI
CESTI V PTUJU**

Tudi v našem listu smo večkrat poročali o ozkem prometnem grlu, ki je nastalo ob zgraditvi nove avtobusne postaje na mostu čez Grajeno na Osojnikovi cesti. Razširitev mostu je bila več kot nujna. Pred nedavnim so začeli zadevo urejati. Delavci gradbenega podjetja »Drava« iz Ptuja že nekaj dni pridno delajo na tem delovišču. Pred nedavnim sem se pogovarjal z delovodjem Ignacem NOVAKOM, ki je povedal, da bo veljala razširitev mostu 12 milijonov starih din. Ozko prometno grlo pa bodo razširili za 6,25 metra. Č bo vse po načrtih, kar je predvsem odvisno od vremena, bodo končali z deli novembra letos.

J. S.

Razširitev ozkega prometnega grla v Ptuj

**Cilki Minih
v slovo**

V soboto, 26. septembra, smo se poslovili na ptujskem pokopališču za vedno od Cilke Minih, rojene Langus, v stari Jugoslaviji zavedne proletarke, med vojno pa vnete sodelavke osvobodilnega boja.

Rodila se je pred 69 leti v Javorniku pri Jesenicah. Po osnovni šoli se je zaposlila v tovarni. Delala je v mariborski tovarni Mirim. Iznana na Hrvaško je bila sprejeta v zagrebški obratke tovarne, kjer se je povezala z osvobodilnim bojem. Njen sin edinec, Pavel, je padel pri partizanih leta 1944, ko je prišel v roke ustašem. Ustaši so ji ubili tudi dragega brata, partizanskega oficirja, Mirka Langusa. Po vojni se je naselila v Ptuj, toda revmatizem jo je priklenil na dom, na hudo življenje bolnika, ki živi od skromne podpore in dobrote sorodnikov.

Cilka Minih je našla svoj mir. Bolečina njenega srca je utihnila. Nam pa bo ostal svetel spomin na marljivo delavko, zavedno Slovenko in ljubečo mater, na ženo vzornega značaja, polno puma in ljubezni. V. R.

**Vabilo članom Zveze
borcev-prostovoljcev
za severno mejo
1918-1919**

Dne, 25. oktobra 1970 bo v Kamniku odkritje spomenika generalu Rudolfu Maistru. Udeleženci naj se prijavijo najkasneje do 10. oktobra 1970 tajniku zveze tov. Karlu Perteklu.

**Delo sindikata
delavcev storitvenih
dejavnosti**

V začetku oktobra bo v Ptuj seja predstavnikov občinskih in medobčinskih odborov sindikata delavcev storitvenih dejavnosti za območje Stajerske. Občinski odbori storitvenih dejavnosti občin Ptuj, Celje, Ormož, Varaždin in Čakovec, pa bodo prav tako oktobra organizirali v Celju posvetovanje o problematiki trgovskih delavcev. Obravnavali bodo nagrade vajencev, ki so v večini primerov občutno prenižke.

Na zadnji seji predsedstva medobčinskega odbora sindikata delavcev storitvenih dejavnosti občin Ptuj in Ormož so na novo imenovali v predsedstvo medobčinskega odbora dva nova člana in sicer: Anico Lukaček, direktorico TP Jarja iz Ormoža in Bruna Gerdoviča, direktorja hotela »Jeruzalem« v Ormožu. V republiški plenum sindikata delavcev storitvenih dejavnosti pa so predlagali Kristino Gorišek, predsednico odbora za gostinstvo in turizem pri medobčinskem odboru sindikata storitvenih dejavnosti občin Ormož in Ptuj.

J. S.

**Večje pristojnosti
poravnalnim
svetom**

Ze nekaj več kot deset let je tega, ko smo z namenom, da bi se ljudje manj pravdali, kajti to je zapravljanje denarja, da o izgubi časa, jezi niti ne govorimo, izvolili v vseh krajevnih skupnostih poravnalne svete, v katere so bili na zborih volivcev izvoljeni takšni ljudje, ki imajo med občani nekaj veljave oziroma, ki so voljni delati v teh organih sprave med sprtimi ljudmi, še zlasti, ker je to nevhvaležno delo.

S tem pa bi naj tudi razbremenili naša sodišča, ki bi se lahko posvetila reševanju in razsodbam važnejših zadev kot pa so pravde zavoljo osebnih žalitev, mejnih sporov, kokoši in drugo, ki praktično ne predstavljajo družbi nevarnejših deliktov. O tem, kako so se ti poravnalni sveti uveljavili in na kakšne ovire so med svojim delom naleteli, smo se pogovarjali s tajnikom krajevnih skupnosti Videm Ignacom PURGOM, ki je med drugim povedal:

»Videmski poravnalni svet šteje tri člane ter prav toliko namestnikov. Člani so Avgust Purg, Ignac Sodéc in Maks Vavpotič. Vse od ustanovitve leta 1959 so v Vidmu obravnavali kar 657 zadev; od tega so jih uspešno rešili oziroma so sprte stranke med seboj poravnali v približno 70 odstotkih, kar je vsekakor vredno pohvale, še posebej, če vemo, da je sprte ljudi težko pripraviti do medsebojne sprave. Največ spornih zadev so obravnavali v letu 1960. Po vsebini prednjačijo osebne žalitve zoper čast in dobro ime, mejni spori, lahke telesne poškodbe in celo spori zaradi kokoši.

Morda naj omenimo, da je občinsko sodišče prva leta po ustanovitvi poravnalnih svetov na sedežih krajevnih skupnosti, napotilo sprte stranke v manjših zadevah na poravnalne svete.

Zadnja leta pa so sodišča s to prakso prenehala. Zaradi tega imajo poravnalni sveti tudi manj tovrstnih zadev, ki bi jih obravnavala oziroma skušala med sprtimi stranmi doseči mirno poravnavo, brez večjih stroškov, ki prav gotovo niso najbolj upravičeni in bi ljudje lahko tisti denar, ki ga izdajo za sodne stroške prav gotovo lahko koristneje porabili.

Poravnalni svet je imel primer, ko je že občinsko sodišče obravnavalo dve med seboj sprti stranki. Na prvi obravnavi ni bil dosežen sporazum, nakar je bila zadeva odstopljena poravnal-

nemu svetu v Vidmu, ki pa je med sprtima strankama dosegel miroljubno poravnavo ter sta si naposled prijateljsko segli v roke. Takšnih poravnav pa si prav gotovo želimo še več.

V zadnjem času pa je opaziti, da se ljudje vse manj obračajo na poravnalne svete, kjer bi se naj dosegla med sprtimi strankami poravnava. Po vsej verjetnosti je temu vzrok delno tudi to, da poravnalni sveti nimajo

izvršilne moči ter bi zato kazalo, da bi zakonodajalec ta zakon o poravnalnih svetih nekako dopolnil, vsaj v tistih členih, kjer je govora pristojnosti poravnalnih svetov.

F. Hovnik

**Včeraj seja občinske
konference ZKS Ptuj**

Včeraj popoldne so se sestali v dvorani narodnega doma v Ptuj člani občinske konference ZKS. V osrednji točki dnevnega reda so razpravljali o vsesplošnem ljudskem odporu ter o vlogi organizacije ZK in komunistov na tem področju. Poleg drugih točk dnevnega reda so izvolili tudi delegate za prvo sejo konference ZK Jugoslavije.

Ker smo v času trajanja seje naš list že tiskali, bomo o poteku seje poročali prihodnjič.

J. S.

**Srečanje na
litmerškem klancu**

Jesen in njeni čari so me svojih lepot. Videl sem lepe pred kratkim zvalili v raj zoreče vinograde, polna drevesa rdečih jabolk in tudi strme klanke sem videl. Na enem izmed teh sem srečal starejšega moža, ki je sedel na robu klanca in počival s košem drv na ramenih. »Dobro dan«, sem pozdravil in vprašal po delu in letih. »V mladosti smo se navadili, da hribovski človek ne sme nikdar iti zastonj v grabo. Z ženo sva obirala fižol pa, podoč' še drva neseva, da naju ne bo pozimi zeblo«, je povedal moj sogovornik. Pozneje sem zvedel, da je Janez Cimerman iz Litmerka.

Mladost je preživel v teh krajih. Izučil se je za kletarja in delal v Ormožu pri Ozmeču. Zato ga še sedaj kličejo Ozmečov Janez. 1941 je moral oditi na Dunaj, kjer je dalje opravljal svoj poklic. Proti koncu vojne je od tam pobegnil domov. Po osvoboditvi se je ukvarjal s kletarstvom vse do leta 1965, ko so ga upokojili. 80.000 starih

dinarjev in 1,35 arov zemlje so kar v redu za preživljanje. Z ženo sta imela šest otrok pa sta na stare dni ostala sama. »Mladina gre v službe in si pomaga do lažjega kruha kot je na teh strmih klan- cih, ki ti včasih nastopijo v križ«, je povedal moj sogovornik.

Potem sva se še pogovarjala o jabolkah, ki jih je vse polno po pobočjih, o tem, kako so dobre in tudi, da bi jih ljudje radi pobrali in prodali pa jih nihče ne kupi. Koliko mestnih otrok je švicarska, albanska in kdo ve katera jabolka vse še, medtem ko tukaj ljudje z njimi hranijo svinje ali pa jih pustijo, da segnijo. Pri vsej stvari pa je najhuje to, da je že vrsto let tako in ni nobenih zgledov, da bi se kaj spremenilo.

Tako, v stilu jabolčne gnolobe je izzvenel najin pogovor na robu kolovoza sredi bogastva jesenskih lepot, kot je ropotanje klopotev in krvaveča zarja zahajajočega sonca.

jr

Postaja na poti življenja

**Tednik,
vaš list**

Nenavadni gostje »okupirali« Slov. Bistrice

V soboto so imeli prebivalci, predvsem pa trgovci Slovenske Bistrice, nenavadne goste. V kombiju in osebnem avtomobilu se je pripeljala dokaj obsežna skupina bolj temnopoltih ljudi, za katere smo kasneje izvedeli, da izvirajo iz Irana. Skupina prav gotovo ne bi povzročila posebne pozornosti, če bi pripotovala z namenom kot drugi obiskovalci mesta pod Pohorjem. Iranski »prijatelji« pa so se porazgubili v mestu, ne dolgo za tem, pa so miličniki dobili

drugače pa seveda ni bilo tudi v drugih lokalih, ki so jih obiskali.

Kmalu so nam na postaji milice vedeli povedati, da so nenavadni gostje iz Irana, sami pa smo se lahko prepričali, kako so neprestano govorili o dobrih odnosih med njihovo in našo državo.

Iz Maribora so prispeli tudi kriminalistični uslužbeni, ki so se lotili posla, ki to pot vsekakor ni bil lahek. Na vso srečo je bil blizu tudi prevajalec, seveda pa tudi njemu ni bilo prizanešeno z

ki so pred našo deželo obiskale že Turčijo in Grčijo, namenjene pa so bile proti severni meji. V pogovoru z enim izmed moških pa smo lahko slišali tudi pravo ploho besed iz užaljenosti, ker smo si dovolili vprašati, če gredo v Nemčijo na delo. Ponosno je vedel povedati, da ne gredo s trebuhom za kruhom, temveč da so turisti, obiskati pa nameravajo še Avstrijo, Zvezno republiko Nemčijo, Francijo in Španijo.

Zares bi blo zapleteno, da bi morali vso skupino »prestaviti na hladno«, povedati pa moramo, da pravih vzro-

kov za zapor tudi ni bilo, saj izmaknili niso še ničesar, čeprav imajo zato največ zaslug trgovci sami, ki se niso dali naplahtati.

Pozno popoldne pa smo lahko bili priče, kako so se vsi skupaj spet »natovorili« v oba avtomobila in se v spremstvu patrolnega avtomobila odpeljali proti šentiljskemu prehodu, kjer so jim vrnili potne liste.

Tako je minil dan, ki je povzročil največ posla bistriškimi miličniki, Bistričanom pa prinesel dobro snov za razpletanje najrazličnejših sodb, ki jih je porajala njihova domišljija. D. U.

NA II. NAGRADI GORJANCEV JE SODELOVAL TUDI ERVIN KROPF IZ SLOVENSKE BISTRICE

Došenjska je bila v soboto in nedeljo prizorišče srečanja najboljših jugoslovanskih avtomobilskih asov, med njimi pa je bil tudi Ervin Kropf iz Slovenske Bistrice, ki je nastopil v kategoriji do 1300 ccm. Kropf vozi forda 12 m, tako da kaj posebnega sploh ni bilo pričakovati, saj so njegovi nasprotniki vozili na odličnih avtomobilih.

II. nagrada Gorjancev, dirka je veljala tudi za gorsko-hitrostno prvenstvo Jugoslavije, je poleg vseh najboljših avtomobilistov zbrala še nekaj tekmecev iz Italije in Avstrije, ki pa so nastopili izven konkurence, povemo pa naj še to, da so jih naši najboljši pustili daleč zadaj.

Prireditelj je razpisal številne nagrade za najboljšo, posebno pa je vabilo 2000 dinarjev, ki so jih namenili tistemu, ki bo porušil lanski rekord Mariborčana Pušnika. Že po uradnem treningu v soboto je bilo jasno, da bo v nedeljo rekord padel, zato pa so poskrbeli odlični Štok, Palikovič, Šverko in še nekateri.

Nedeljsko dirko, ki si jo je ogledalo okoli 20.000 gledalcev, so pričeli avtomobilisti, ki so nastopili izven konkurence, sledili pa so jim tekmovalci z društvenimi licencami. Prva kategorija, ki je bila za državno prvenstvo, je bila kategorija nacionalnega razreda do 785 ccm. Tu so imeli glavno besedo avtomobili iz Zagreba, ki so pobrali vsa štiri prva mesta. Podobno je bilo tudi v kategoriji do 850 ccm, kjer so prav tako prevladovali Zagrebčani.

Prvi večji interes številnih gledalcev pa so zbudili tekmovalci razreda do 1000 ccm. Beograjec Šverka je z abarthom 1000 že v prvi vožnji vozil hitreje od lanskega letnega Pušnikovega rekorda 4:03,04. Dosegel je čas pod štirimi minutami, in sicer 3:54,69. V tej kategoriji so ostali nastopajoči precej zastajali, zato je za boljše rezultate bilo potrebno počakati na tiste, ki so vozili z

močnejšimi vozili. Kot prvi je v kategoriji do 1300 ccm pripeljal najbolj znani jugoslovanski rally vozač Jovica Palikovič. Njegova vožnja je vzbudila veliko pozornosti, elektronske merilne naprave

vendar slabše od Palikove. Potem smo z velikim zanimanjem pričakovali nastop Gorana Štoka iz Beograda, ki je na treningu vozil 10.01, časneje od mnogih tekmovalcev, vendar je to bila taktika. Ko se je pojavil, progl. je med gledalci vzbudil veliko pozornost. Njegova vožnja je bila odlična, mnogi so zato upravičeno pričakovali nov rekord. To pa je tudi bilo. Elektrostoperice so se ustavile ob času 3:39,64, torej kar desekund boljše od časa Palikoviča.

Zanimivosti pa ni manjkalo tudi v drugi vožnji, prav smo dobili občutek, so favoriti pazili na dosežene rezultate iz prve vožnje. Drugi del je bil poprejši, hitrejši od prvega, kljub temu pa rekorda niso več boljšali. Tudi Kropf je bil tem delu dve sekundi hitrejši, to pa ni zadostovalo, bi se uvrstil še bolje od mega mesta.

Organizacija dirke je bila odlična. Izvedeli smo, da do prihodnje leto poskušajo pripraviti mednarodno u-

Med nenavadnimi gosti je bila tudi kopica otrok

prvi signal o nasilni odtujitvi denarja. Temu znaku je sledilo še nekaj drugih in kmalu so po vsem mestu na veliko govorili, kako so »neki« Turki ali Grki hoteli okupirati trgovino, v prodajalni sadja in zelenjave, v trgovini živila in v bifeju kmetijske zadruge povsem na drugem koncu Bistrice.

Miličniki so reagirali najbolj hitro kot se je le dalo, kmalu pa je bila vsa družina zbrana v prostorih milice.

Tam smo tudi izvedeli, da jim ni uspelo »odtujiti« bistriškega denarja, kasneje pa nam je prišlo tudi na uho, da se je prodajalka pri sadju in zelenjavi osornemu moškemu celo uprla in »pre- rivala« za denar, ki ji ga je hotel izpuliti iz rok. Nič kaj

mučnimi urami. V kombiju in zasebnem avtomobilu je bilo kar petindvajset žena, moških in otrok.

Pri zasliševanju seveda ničesar niso priznali, izjave moških pa so bile enake kot krajcar krajcarju. Med tem časom pa so žene, ki so bili na zaslišanju, skupno s svojimi otroci naredile pravo razdejavanje v spodnjih prostorih postaje milice.

Fotoaparati so bili seveda kaj kmalu pripravljeni, na precejšnje začudenje pa so matere z otroci v naročju zahvalevale: »Dolarji... dolarji...»

Z dolarji seveda ni bilo nič, objektiv pa je le ujel skupino otrok, med katerimi se je dekletce proslavilo s trebušnim plesom.

Potem smo tudi izvedeli, da so v skupini tri družine,

Goran Štok je bil najboljši

pa so spet pokazale nov rekord proge, 3:49,68. Kot smo že povedali, je v tej kategoriji vozil tudi Bistričan Kropf, ki je v prvi vožnji dosegel čas 4:46,53. Njegov zaostanek za prvimi ni bil občuten ter smo lahko z njegovo vožnjo zadovoljni, čeprav lahko zabeležimo, da bi bil Kropf lahko še za nekaj sekund hitrejši.

Tudi prvouvrščeni po vožnji v kategoriji do 1600 ccm, Beograjec Lang je vozil hitreje od lanskega rekorda,

ležbo. Zmagovalci kategorij: 785 ccm: Rojtnič 10:01,4 (skupen čas, INA Zagreb); 1000 ccm: Kadi (Zagreb), 9:08,84; do 1000 ccm: Šverko (AAMK Beograd), 8:58,10; 1000, 7:50,18; do 1300 ccm: Palikovič (Zagreb), 7:39,36; 8. Kropf (Slov. Bistrica), 7:39,64; 9:30,53; do 1600 ccm: Lang (AMTK Bgd), 7:58,07; prek 1600 ccm: Štok (AMTK Bgd), 7:21,60. D. Utenkar

Nesreča mopedista

V vasi Zerovinci, na cesti II. reda, se je v ponedeljek pripetila prometna nesreča, ker je voznik tovornjaka izsiljeval prednost.

Feliks Lašič, zasebni obrtnik (zidar), je s tovornjakom stal pred gostilno Janka Antoliča. Ko je iz parkirišča odpeljal na glavno cesto, se ni prepričal, če je ta prosta. Tedaj je iz Ormoža pripeljal mopedist Marjan Pučko iz Zerovinec, zaposlen v tovar-

ni Konus, Ljutomer. Na zadnjem sedišču je imel še ženo Marijo in tri leta starega otroka. Ker mu je Lašič zapovedal, da se ustavi, je bilo trčenje neizogibno.

Mopedist je dobil telesne poškodbe in so ga odpeljali v bolnišnico v Murski Soboti. Žena je dobila odrgnine na nogi, otrok pa je ostal nepoškodovan.

Pri vozniku tovornjaka alkohotest pozelenel nad polovico.

Materialne škode na obojih vozilih je za 650 din.

Naša pisma

Gobe

Našega lepega jesenskega leta smo se odločili oditi po gobe. Napotili smo se v gozd, precej daleč od odcepa v Kijevo. Ustavili smo se srečno, izstopili in se razgledali okrog.

Mamica je kmalu našla nekaj lisičk. S palico je pobrala malo okrog in jih našla več. Mi trije, očka, brat Zoran in jaz pa smo odšli globlje v gozd, vendar ni tam našli ničesar. Ko pa smo šli še dalje, sem našla

sto orjaških dežnikov in nekaj lisičk. Mamica in Zoran sta iskala in našla jurč in gobane. Očka pa je našel nekaj lisičk. V tem gozdu smo našli nič več, zato smo napotili v sosednjega. To je bil krog in krog obdajal smrečje. Prišli smo na janko, kjer smo našli lisički. Opovali smo zapeljive rdeče lisičnice, vražje gobane in razne gobane. Zopet smo šli in prišli med nizko grmovje. Nenadoma je opazil kačjo. Stopil je nanjo, ne bi ušla. Mamica, Zoran in jaz smo si jo radovedno ogledovali. Strah me je, ker sem prvič videl kačo. Mamica je z nožem vrela smrekovo vejico in jo dala očku. Prerezal je vejico in precep vtaknil palčko. Na njem je nastavljal precep kači na

in izpulil palčko. Kača je bila ujeta. Nato ji je vtaknil palčko, da se je lelo zobovje in žleza, v kateri je imela kača strup. Bila je dolga 60 cm. Zelo je sila. Ko smo si jo do dobra gledali, jo je očka izpustil. Šli smo dalje in med potjo je našla mamica lisičko in tančka. Našla je mravljišče. Poklicala me je in mi kazala, kako se pridobi mravljična kislina. Vrezala je smrekovo vejico, jo ostrgala in mi jo dala poskusiti. Bila je sladka. Nato jo je položila na mravljišče, kjer so oblezle mravljice in spustile namnojo kislino. Sedaj je bledela grenka. Sedaj vem, kje se pridobiva mravljična kislina.

Zanimiv čas v naravi je hitro minil. Vrnili smo se do avta in se obrnili proti domu.

Ksenija Peternel, 5 b, osn. šola Franca Osojnika, Ptuj

KSENIJA, tvoja doživetja v gozdu so res vredna opisa v Naših pismih. Upam, da boš našla še več priložnosti, da bi bralcem Tvednika, predvsem pa bralcem Naših pism opisala kaj zanimivega. Lep pozdrav, ALENKA.

Spoštovana tovarišica Alenka

Oglašam se vam prvič. Ker mi je všeč vaš list, sem se odločila, da vam tudi jaz napišem skromno pesmico. Sem učenka 7/a razreda.

Lepo vas pozdravljam

Ida Ber, Žetale

POLETJE SE JE POSLOVILO, PRIŠLA JE JESEN

Poletje se je poslovilo prišla je jesen, prinesla nam veselje, izpolnila želje.

Kmetje se vesele,

ker čas je že,

da prideleke pospravijo

za zimo se pripravijo.

Tudi ptički žvrgole,

ker brez skrbi so še,

a ježek jesti hiti,

da za zimo se zredi.

Ida!

Hvala za prijazno pisemce

in pesmico. Lepo si jo ubrala, Zares znaš, zato še piši!

Pozdrav, ALENKA

Zadnji dnevi poletja

Vedro razpoložena sem se

zjutraj sprehajala po gozdu.

Zrak je bil vlažen in po gozdu

so se dvigovali majhni oblaki prosojne megle.

Obstala sem pred veliko praprotnjo, ki so jo krasile velike rosne kapljice. Lepile so se mi na noge. Dobila sem občutek, da me je narava vso posrebrila.

Nenadoma sem zaslišala v bližini lepo ptičje petje. Ozrla sem se navzgor in zdelo se mi je, da vidim škrlatno mavrico in žolno, ki je

nalahno trkala po deblu. Takrat se je odtrgal delček te mavrice in jutranja sapa ga je v ritmu spuščala na zemljo. Stekla sem za njim, padel je na jaso, posuto s skalnimi drobci in poraslo s travo. Sedla sem na kamen in opazovala igro sončnih žarkov na zlatorumenem listju. Pri nogah sem zaslišala rahlo šelestenje. Potuhnila sem se in čakala, kaj bo. Zagledala sem martinčico, ki se je radovedno oziral okrog. Ko me je opazil, je splezal na skalo, kjer je obležal kot mrtev. Morda je vedel, da se greje na poslednjih poletnih žarkih.

Vse več je zlatorumenih li-

stov in gozd je kot prekrasna, mnogobarvna preproga.

Kmetje spravljajo krompir,

sejejo in opravljajo druga dela.

Tudi živali se pripravljajo na zimo. Vse nam kaže,

da se bomo kmalu poslovili od toplih sončnih dni.

Stefanca Skaza, 5 b, šola F. Osojnika, Ptuj

STEFANCA, s svojim pisom o zadnjih dneh poletja se ti je posrečilo tako nazorno opisati predjesensko vzdušje v naravi, da mi je bilo kar žal, ko je bilo tvoje pisma konec. Saj se boš zopet kaj oglašila, ali ne?

Tebe in vse mlade dopisnike priskrbo pozdravljam

Alenka

Obisk iz Šmarja

Približno pred dobrima dvema mesecema je bila ormoška občinska uprava na družabnem obisku pri upravi občine Šmarje pri Jelšah. V soboto je

Po prihodu Konrada je žeja popustila

uprava šmarske občine vrnila rekreacijski obisk.

Najprej so v dvorani DU Ormož izmenjali zdravice in darila ter si ogledali upravne prostore občine. Poročna dvorana je pritegnila tako močno,

da se nekateri niso in niso mogli ločiti od nje. Potem so si ogledali znameniti ormoški park. Tu je največjo pozornost

moža je bila deležna posebne pozornosti. Ta dan je bilo toliko obiskov, da so gostje morali čakati na vrstni red. Po uvodnih besedah upravnika kleti, so šli skozi devet nadstropij te ormoške znamenitosti.

Kosilo in poskušnja vin v hotelu »Jeruzalem« Ormož je dala nekaterim dar govora, drugim (mlajšim) pa pripomo-

ko je Ormožanom uspelo zgraditi kaj takšnega, ko tega ne zmorejo večja mesta in bogatejša občine. Klet, ena najprivlačnejših točk pri ogledu Or-

Po prihodu Konrada je žeja popustila

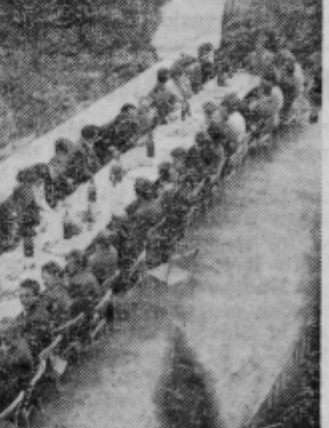
uprava šmarske občine vrnila rekreacijski obisk.

Najprej so v dvorani DU Ormož izmenjali zdravice in darila ter si ogledali upravne prostore občine. Poročna dvorana je pritegnila tako močno,

da se nekateri niso in niso mogli ločiti od nje. Potem so si ogledali znameniti ormoški park. Tu je največjo pozornost

moža je bila deležna posebne pozornosti. Ta dan je bilo toliko obiskov, da so gostje morali čakati na vrstni red. Po uvodnih besedah upravnika kleti, so šli skozi devet nadstropij te ormoške znamenitosti.

Kosilo in poskušnja vin v hotelu »Jeruzalem« Ormož je dala nekaterim dar govora, drugim (mlajšim) pa pripomo-

Gostje pri mizi na Jeruzalemu

vzbujal piramidalni hrast, prirešen izpod Himalaje, ki je po oceni strokovnjakov eden najlepših v Evropi.

Ogled novega letnega kopališča so gostje sprejeli z odobravanjem in se zanimali, ka-

gla k utrditvi prijateljskih vezi. Sedaj že vesela družba se je odpeljala na ogled ormoških goric in naprej do Jeruzalema, kjer so imeli piknik.

Tu sta že od devete ure zjutraj, ormoški matičar in dav-

čni izterjevalec, na žaru pekla dva odojka in ob vročem ognju in dišečem mesu trpela peklenko žeja. Ostali, ki so bili za to delo določeni, niso prišli in tako sta pač ostala sama. Razne je bilo treba neprestano vrteti, ni pa bilo nikogar, ki bi napeljal cev iz bližnje kleti.

Sorazmerno lepo vreme (deževati je pričelo šele proti večeru), grozdje, dobra vinska kapljica, lepo na žaru pečeno meso in glasba iz magnetofona, so razgibali duhove tako, da so zasrbele pete in kmalu je bilo vse še bolj živo. Veselo vzdušje je še bolj zblizalo posameznike in s tem dve prijateljski občinski upravi.

Slovo, najbolj žalostni del vsakega veselega doživetja, je minilo v znamenju nadaljnjega vsestranskega sodelovanja, ki prispeva k spoznavanju ljudi in krajev obeh občin.

jr

TV SPORED

NEDELJA, 4. oktobra
9.35 Ptujski festival narodno zabavne glasbe 10.00 Kmetijska oddaja 10.45 Mozaik 10.50 MC Pheetersovo popotovanje 11.40 Skrivnosti morja 12.05 Rezerviran čas, Sportno popoldne, 18.00 Človek človeku okvir 18.30 Mestece Peyton 19.45 Cikeak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Razbiti vrč 21.35 Pesem za vas 22.30 Sportni pregled 23.00 Poročila.

PONEDELJEK, 5. oktobra
9.35 TV v šoli 10.30 Angleščina 11.00 Osnove splošne izobrazbe 14.45 TV v šoli 15.40 Angleščina 16.10 Francoščina 17.15 Madžarski TV pregled 17.45 Obzorik 18.00 Radost Evrope 19.30 Risanke 19.45 Cikeak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 L. F. Rebello: Naslednji dan 21.25 Belgija 21.40 Znaní obrazi 22.30 Poročila.

TOREK, 6. oktobra
9.35 TV v šoli 10.30 Ruščina 11.00 Osnove splošne izobrazbe 14.45 TV v šoli 15.35 Ruščina 15.55 TV vrtec 16.10 Angleščina 17.40 Medved Godrnjavček 18.00 Risanke 18.15 Obzorik 18.30 Prvi koraki 18.45 Nastopa pevka Shirley Bassey 19.00 Mozaik 19.05 O našem govorjenju 19.20 Splošne bolezní - I. oddaja 19.50 Cikeak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Lahka zmaga 22.05 Veliki orkestri, Poročila.

SREDA, 7. oktobra
9.35 TV v šoli 11.00 Osnove splošne izobrazbe 17.15 Madžarski TV pregled 17.50 Zaklad kapitana Parangala 18.30 Obzorik 18.35 Na sedmi stazi 19.00 Mozaik 19.05 Glasbeni dnevnik 19.20 Bazovica 20.10 A. Srebotnjak: Kraška sulta 19.50 Cikeak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Monitor 21.20 Bemus 22.30 Luxemburg 22.45 Poročila.

ČETRTEK, 8. oktobra
9.35 TV v šoli 10.30 Nemščina 11.00 Francoščina 14.45 TV v šoli 15.40 Nemščina 16.10 Osnove splošne izobrazbe 17.15 Madžarski TV pregled 17.45 Potujmo v naš svet 18.15 Obzorik 18.30 Izbrali smo v Kranju 19.00 Mozaik 19.05 Enkrat v tednu 19.20 Doktor v hiši 19.50 Cikeak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 A. J. Cronin: Primeri dr. Finlaya 21.25 Kulturne diagonale 22.00 Franco Corelli 22.30 Poročila.

PETEK, 9. oktobra
9.35 TV v šoli 11.00 Angleščina 14.40 TV v šoli 15.10 Osnove splošne izobrazbe 16.45 Madžarski TV pregled 17.25 MC Pheetersovo popotovanje 18.15 Obzorik 18.30 Bela Bartók: Čudežni mandarin 19.00 Mozaik 19.05 Svet na zaslonu 19.45 Cikeak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Mož, ki je ubil Libertyja Valencea 22.35 3-2-1 22.40 Opatija 70 24.00 Poročila.

SOBOTA, 10. oktobra
9.35 TV v šoli 11.00 Osnove splošne izobrazbe 11.30 Oddaja za prosvetne delavce 17.40 Obzorik 17.45 Mozaik 17.50 Narodna glasba 18.20 V senci zvezd 19.20 S kamerom po svetu 19.45 Cikeak 20.00 TV dnevnik 20.25 3-2-1 20.30 Opatija 70 22.00 3-2-1 22.05 Skrivnosti morja 22.30 Nove magli 22.30 Poročila 23.30 Opatija 70.

ZAHVALA

ob prerani izgubi našega brata, strica in botra

FRANCA MERKUŠA

iz Zgornje Pristave

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki so ga spremili na zadnji poti, darovali cvetje in vence, duhovščini za poslovilne besede ob odprtem grobu, govorniku na domu, posebno pa bratranču Tonetu Purgu za skrb ob bolečih trenutkih.

Zalujoče sestre: Rozika, Micka, Tilika, Julika in Pepka z družinami

Rezultat seje strokovnega odbora Ob ZTK Slov. Bistrica

Protesten odhod in odstop

Po dolgem času so se spet sestali člani strokovnega odbora občinske zveze za telesno kulturo Slovenska Bistrica. Problematika telesne kulture v bistriški občini je obsežna, morda tako zapletena, da ji športni delavci kmalu ne bodo več kos. Edini rezultat srečanja je bil protestni odhod zastopnika TVD Partizan Makole in ostavka predsednika odbora Luke Dobanoviča.

Vse skupaj se je zapletlo, ko so pričeli razpravljati o planu financiranja telesne kulture, ki so ga sprejeli pred meseci. Nekateri člani so že kar v začetku povedali, da se ne morejo strinjati z razdeljevanjem sredstev, čeprav je bilo pred meseci jasno povedano, da bo to funkcija opravljal le strokovni odbor. Izkazalo se je, da je na žiro računu zveze le 200 tisoč starih dinarjev, po nekaterih podatkih pa naj bi bilo vsega denarja pred razdeljevanjem okoli pet milijonov. Mnogi so se čutili prikrasane, občutek pa smo dobili, da večina članov »sumniči«, da so levji delež porabili športni kolektivi iz Slovenske Bistrice. To je dokaj jasno povedal tudi zastopnik makolskega Partizana, obenem pa dodal, da oni niso prejeli niti dinarja. Po nekaj hudo povedanih besedah je sejo zapustil. V nadaljnji razpravi pa smo lahko slišali, da Makolčani niso dobili denarja zato, ker niso v letošnjem letu oddali plana dela, ki ga je strokovna komisija zahtevala od vseh društev in klubov.

Denarja pa niso dobili tudi Poljčanci, in sicer TVD Partizan, le da s to razliko, da so program oddali prepozno. Alojz Mesarič je potem pojasnil obširno dejavnost tega društva, ki je po tem pojasnilu zelo uspešna. V Poljčanih imajo 10 telovadnih vrst, pohvalno pa je to, da so med telovadci tudi starejši, saj imata kar dva čla-

na čez šestdeset let. Dejavnost Partizana v Poljčanah pa je še v drugih sekcijah, tako da bi bilo zares krivično, če ne bi dobili del sredstev za redno dejavnost, ki bi bila sicer ogrožena.

Ob koncu seje pa smo bili priče še enemu mučnemu dogodku. Dolgoletni športni delavec in predsednik strokovne komisije Luka Dabanovič je dal ostavko, najbolje pa jo bomo pojasnili kar z njegovimi besedami: »Naj kar v začetku povem, da pod nobenim pogojem ne bom več opravljal dolžnosti predsednika strokovnega odbora. Moji razlogi so jasni in upravičeni. Dolga leta sem amatersko deloval v bistriškem športu, zadnjih pet let pa še posebej pri NK Osankarici, ki je v tem času dosegla lepe uspehe. Delo je bilo težavno, pomagal pa ni skoraj nihče. Vsako leto je bil nastop v tekmovanju problematičen. Nikoli ni bilo zadosti denarja. Igralci so nastopali v slabi opremi, trenirali pa smo s plastičnimi žogami. Vsako leto sem lahko slišal kopico obljub, ki pa niso bile izpolnjene. Vse to me je pripeljalo do tega, da sem dal Osankarici slovo. Takoj po mojem odhodu pa se je pripetilo nekaj bistvenih sprememb. V prostorih Osankarice so dobili bojlir in tuše, na treningu imajo precej »pravih« žog, skratka, imajo tisto, kar sem jaz zahteval vsa leta mojega delovanja. Dobil sem občutek, da sem bil v kolektivu in v Slovenski Bistrici zares nezaželen, kajti drugače si vsega tega ne morem razlagati. Kako je bilo mogoče vse te probleme urediti takoj po mojem odhodu? Dokler sem takšne zahteve postavljal jaz, pa sem povsod naletel na gluha ušesa.

Potem sem pričel trenirati nogometaše Steklarja iz Rogaske Slatine. Od takrat naprej sem najbolj osvožena oseba v Slovenski Bistrici.

Veste, pa veliko sem dal za ta šport, zato mi sedaj ne more in ne sme biti vseeno. Za vse delo mi nihče ni rekel niti hvala. Le ostre besede obtoževanja. Še to bi rad povedal: družbeni delavci v bistriških športnih organizacijah so najmanj cenjeni ljudje. Povsod na drugih področjih so našli možnosti za dajanje »kuvert«, športni delavci pa smo kljub velikemu idealizmu stali ob strani. Nikakor nočem reči, da so »kuverte« bistvenega pomena. Če jih že ni bilo, bi lahko našli le več razumevanja, ki pa ga tudi nismo doživeli. Tako kot sem odstopil v strokovnem odboru, bom odstopil tudi kot podpredsednik v ObZTK in svetu za kulturo in prosveto, nihče pa me ne bo več prepričal, da bi kot družbeni delavec storil v Slovenski Bistrici še kaj. To je rezume mojega dvajsetletnega in še več dela, ko je bil šport v ospredju mojega življenja. Dvajset let tistega delovanja, za katerega mi še hvala ni rekel nihče.

To pa je bil tudi rezultat minule seje strokovnega odbora, na kateri so se domesnili, da bodo sklicali skupščino ObZTK, na kateri naj bi spregovorili o vseh težavah, s katerimi se srečujejo športni delavci, ki svoj prosti čas posvečajo delu z mladimi izključno na amaterski osnovi.

D. Utenkar

LJUBEZNIVO OPOZORILO

Pred kratkim so delavci vodne skupnosti Drava-Mura očistili del potoka Grajena, ki teče skozi stari del našega mesta vse tiste nesnage, ki ni spadala v potokih in katere pač vodni tok ni mogel odnesti, kot so verjetno mislili tisti, ki so vse viške domače »inventure« zmetali v potok.

Krivca za to prav gotovo sedaj nima pomena iskati, kajti običajno noče biti nihče kriv, da je kaj odvrnil v potok, ampak je prav gotovo važnejše, da se v bodoče to ne bi več dogajalo, kajti tudi bližnji potoki so nekakšno ogledalo vzgoje tistih, ki imajo svoje domove v neposredni bližini potoka Grajene. Seveda moramo poudariti, da tu ne moremo kar vseh »poprek« kritizirati, kajti so tudi izjeme, ki potrjujejo pravilo, da smo ljudje pač silno različni.

Ker že ravno pišemo o snažnosti potokov, velja omeniti, še potok Studenčnico, ki teče ob Mariborski cesti oziroma na desnem Bregu. Tudi ta potok so v letošnjem letu očistili vse nesnage ter je zato prav tako odvisno od okoliških in drugih prebivalcev, kakšen bo njihov potok.

PM

Vzajemno razumevanje

Osebe: On in Ona.
Dogaja se v stanovanju.
On sedi in bere časopis.
Ona prav tako sedi in krpa njegove nogavice.
Ona: Danes sem imela v pisarni pravo norišnico.
On: Hm.
Ona: Mislila sem, da bom znorela. Potem pa smo imeli še sestanek.
On: Hm.
Ona: Komaj sem čakala konec dela.
On: Hm.
Ona: Jutri se bomo lotili sklepnih računov.
On: Hm.
Ona: To bo šele delo!
On: Hm.
Ona: Tebe sploh ne zanima, kar pripovedujem!
On: Hm.
Ona: Hm, hm. Zanimivo!
Hm, hm, kaj to piše v tistem časopisu? Najbrž je zelo zanimivo.

On: Časopis je zanimiv, le ti mi ne pustiš brati.
Ona: Ubožček moj! Tale šivanka povzroča takšen hrup. Jutri bom kupila drugo, neslišno.
On: Prosim te, ne zbijaj šal. Če berem, se ne morem pogovarjati s teboj.
Ona: Kdaj pa naj se pogovarjam? Zjutraj oddivjaš od hiše in se vrneš zvečer, ješ in zležeš v posteljo.
On: Sama veš, da to ni res. Mar ti ne telefoniram vsak popoldan?

Ona: Da, naročiš kaj hočeš za večerjo, da me vprašaš, ali sem šla po otroke v šolo, ali sem plačala najemnino in podobno...

On: Torej bi se hotela prepirati. Zavoljo tega mi ne bi bilo treba priti domov.

Ona: Nočem se prepirati, hočem se pogovarjati. Hočem se zabavati.

On: Pojdi torej v sosednjo sobo in glej televizijo.

Ona: Sebičnež!

On: Hm.

Ona: Sicer pa, zakaj si ne bi sam krpal nogavice? Jaz bom brala.

On: Prav. Mi vsaj ne boš več očitala.

Ona: (bere).

On: (krpa).

On: Pomisli, hočejo me izvoliti v upravni odbor tovarne.

Ona: Hm.

On: Ne bom sprejel. Bil sem že dvakrat.

Ona: Hm.

On: Jutri jim bom to povedal.

Ona: Hm.

On: Imam dovolj svojih skrbi.

Ona: Hm.

On: S tabo je pa res zanimivo.

Ona: Hm.

On: Človek še doma nima nikogar, da bi se z njim pogovarjal!

Ona: Pa mi res ne pustiš brati! Se doma nimam miral!

(V. Kubelka, Praga)

Drava : Gornja Rad-gona 15:19

Člani so pred domačo publiko izgubili srečanje z enakovrednim tekmečem. V prvem delu so si gostje nabrali prednost, ki je zadostovala za zmago. Predvsem pa gre zasluga odličnemu gostujočemu vratarju Klopčiču, ki je s svojo igro gostom prinesel zmago. Drava je v drugem delu želela zamujeno nadoknaditi, toda to ji ni uspelo.

Moramo pa poudariti, da vidimo pri ekipi Drave prvo sedmerico in premalo pripravljenih igralcev, ki bi te lahko zamenjali in tako niti forma in tempo ekipe med samo tekmo. Kje so vzroki? Vsekakor premalo zaupanja do mlajših, ki bi morali več igrati, da bi pridobili potrebno rutino.

Drava : Gornja Rad-gona (ženske) 12:11

Drava je pričela tekmo dokaj poletno in kaj kmalu vodila ter si do konca polčasa zagotovila prednost. V nadaljevanju pa so domačinke popustile ter do konca skoraj dovolile, da gostje odnesejo iz Ptujja točko.

Predvsem so gostje prese-netile z odlično kondicijsko pripravljenostjo, kar ne moremo trditi za domačinke, ki so tekmo igrale brez zamenjave, kar je vsekakor izraz neodgovornosti in nediscipline igralcev, ki niso prišle na igrišče. Nerazumljiva pa je tudi odsotnost odličnih igralcev Zunko, Pal in Kramberger, ki še v jesenski sezoni niso nastopile in je to malomarnost, da istih niso pritegnili k sodelovanju.

GLEDALIŠČE PTUJ V NOVI SEZONI

Igralci ptujskega gledališča bodo pripravili v naslednji gledališki sezoni 1970-71 troje del. Pred nedavnim so pričeli s študijem Finžgarjeve ljudske drame RAZVALINA ZIVLJENJA v režiji Petra Malca. S to uprizoritvijo bo proslavil režiser Peter Malec 35-letnico svojega gledališkega udejstvovanja. Razvalini ZIVLJENJA bo sledila duhovita prirska komedija znanega hrvaškega dramatika DUŠKA ROKSANDIČA BABILONSKI STOLP. Kot tretje delo je sprejeta v repertoar znana Mollérova tragikomedija SKOPUH. S tem delom bo slavil tov. LOJZE MATJASČIČ 25-letnico svojega požrtvovalnega,

nesebičnega, amaterskega delovanja kot igralec in režiser.

Prav tako pa bodo igralci ptujskega gledališča pripravili v tej sezoni tudi dvoje radijskih iger. Kot prva je izbrana ljudska igra z domačo, kmečko snovjo in problematiko iz Slovenskih goric DOMAČIJA, ki jo je napisal, žal, prezgodaj umrli nadarjeni domačin — učitelj ZMAGO ŠVAJGER.

Seveda bodo sodelovali člani našega gledališča tudi na raznih proslavah, ki bodo letošnje leto pripravljene v gledališču. Gostovali bodo tudi z nekaterimi letošnjimi uprizoritvami na podeželju.

Obisk v kmetijski šoli na Turnišču pri Ptuj

Bodoči kadri za »tovarno brez strehe«

Poljedelsko — živinorejska šola v Turnišču pri Ptuj je ena izmed tistih naših kmetijskih šol, ki nam vzgajajo potrebne kmetijske kvalificirane kadre in v nemalo primerih tudi izhodne kadre za srednje, višje in visoke kmetijske in tudi druge šole. Bil je namreč že zadnji čas, da smo ugotovili, povsod v zasebnem kmetijstvu še nismo,

njen bodočim gospodarjem na kmečkih posestvih. Šolanje v kmečkem oddelku traja dve zimi po pet mesecev. V tem času si pridobijo slušatelji potrebno znanje iz raznih področij kmetijskih ved, ki jim pozneje mnogo pomaga pri lažjem gospodarjenju. Slušatelji lahko opravijo tudi traktorski izpit in si pridobijo znanje za upravljanje

kmetijskih delovnih organizacijah, ostali doma na svojih posestvih ali pa nadaljevali šolanje v kmetijski srednji šoli v Mariboru.

Šola na Turnišču ima tudi svoj internat in seveda kuhinjo. Turniški grad, v katerem že od svojega začetka domuje šola, je v zares lepem okolju, sredi zaščitene parka, ki pa je žal prav tako kot grad premalo oskrbovan. Ravnatelj inž. Zorec nam je povedal in seveda tudi pokazal letos na novo prepletkane vse notranje šolske in domače prostore. Šola financira republika, kot nam je povedal inž. Zorec, pa jim tudi domača občina večkrat priskoči na pomoč. Letos so med drugim kupili tudi nova šolska učila.

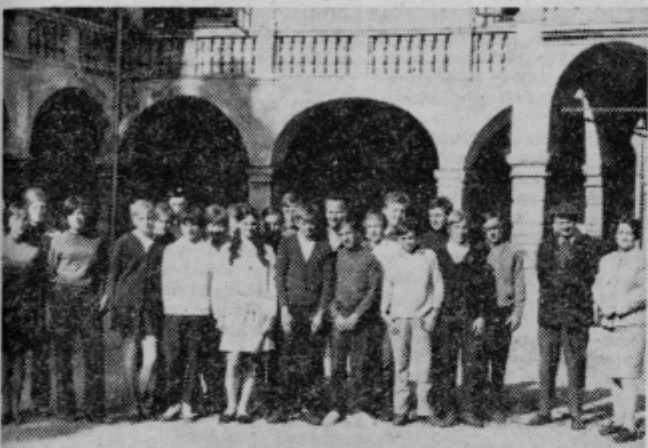
Učenci turniške šole imajo poleg teoretičnega pouka, ki se odvija v učilnici tudi praktičen pouk, ki ga opravljajo na poljih in v hlevih kmetijskega kombinata Ptuj. Z zaslugom organizirajo izlete in poučne ekskurzije. Učenci imajo v domu tudi razne krožke. V kratkem bodo ustanovili mladinsko organizacijo, dramski krožek in pevski zbor. Novembra bodo uvedli kuharski in šiviljski tečaj.

Skratka, delo v šoli poteka normalno, čeprav je bila pred leti nevihta v kozarcu vode, da bi šola ukinili.

Ta dan sem se pogovarjal tudi s starima znanecema, ki že več let predavata na tej šoli, z inž. Vido Mlačevom in z

Milošem Jeromlom. Popeljala sta me v razred, k svojim bodočim kmetijcem, ki sem jih tudi fotografiral. Tri izmed njih sem zaprosil za kratek

ma. Osem hektarov zemlje zahteva pridne roke in tudi znanje. Sestra Marta se je izučila za natakario. V šoli mi je všeč in predavatelji se trudijo, da bi nas naučili kar

Učenci prvega letnika s predavatelji, ki so bili v času mojega obiska v šoli.

zahteva zemlja poleg pridnih delovnih rok tudi ustrezno znanje, ki oplemeniti delo in še posebej v kmetijstvu, ki ga imenujemo tudi tovarna brez strehe — poveča sadove žetve, ki smo jih izirgali zemlji in naravi, ki nam je data ali pa tudi lahko tako ali drugače vzameta. Narava je mnogokrat skopa ali pa preveč darežljiva. Preveč ponavadi takrat, ko je na kmetijskem tržišču prava zmešnjava in pridelkov ne moremo prodati. Zato kmet ne potrebuje samo motike, pluga, traktorja, ampak tudi računico, kako znižati proizvodne stroške in plasiirati tržne viške. Zato pa bi moral biti strokovnjak na različnih področjih. Ustrezna kmetijska šola mu je lahko pri tem v veliko pomoč.

O tem in še o mnogih drugih kmetijskih vprašanjih sem se pred nedavnim pogovarjal z Egonom Zorcem, dipl. inž., ravnateljem turniške kmetijske šole, ki poučuje na šoli že deseto leto. Turniška šola je dala našemu kmetijstvu in zaradi prekvalifikacije tudi drugim gospodarskim panogam od leta 1953 dalje, ko je bila ustanovljena, okrog 800 diplomantov — kvalificiranih kmetijskih delavcev. Od tega števila jih je okrog 20% nadaljevalo študij na srednjih in višjih šolah. Šola vzgaja bodoče kmetijce v redni dvoletni šoli in v takodimenovanem kmečkem oddelku, ki je predvsem name-

z drugimi kmetijskimi stroji in priključki. Vpis v kmečki oddelk še traja. Pouk se bo začel 2. novembra.

V letos vpisanem prvem razredu dvoletne šole imajo 22 slušateljev, ki so prišli na Turnišče iz raznih krajev Slovenije z željo, da bi se po končanem šolanju zaposlili v

Z vodo nad soseda

Družina Trop z Ljutomerške ceste v Ormožu stanuje v stari »žajfariji« na križišču cest Središče — Ljutomer že osemnajst let. Z nobenim izmed sostanovalcev ni bila do nedavnega v sporu. Toda pred kakimi dvema leti se je ta družina sprla s Cecilijo Slatnik zaradi nekih skoraj nepomembnih stvari, ki pa so se, kot je pri takih sporih navadno, pozabile. Naključje je hotelo, da se je stari spor v soboto, 19. septembra 1970 zopet obnovil in na novo vzplamtel.

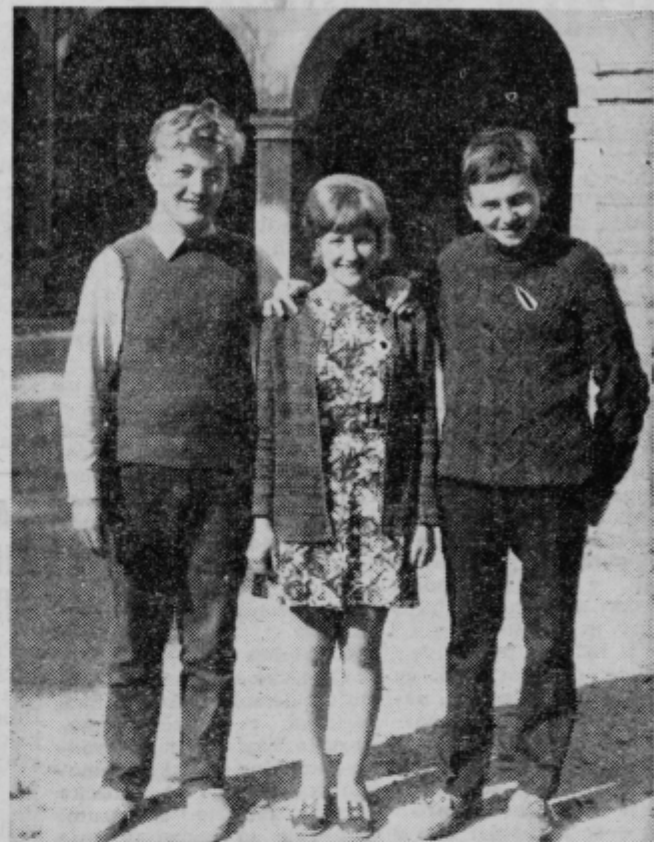
Začelo se je pravzaprav s komaj omembe vrednim pretepom med otroki. Ti so se namreč igrali »kavboje in Indijance«. Ker je sin Franca Tropa, komaj devetletni Milan imel otroško pištolo, Cecilijin sin Marko pa ne, je leta Milana hotel prisiliti, da mu jo da. Ker Milan Mirku pištolo ni hotel izročiti, sta si »bila v laseh«. Mirko, kot močnejši je zgrabil kamen in začel z njim pretepati Milana. Kdo ve, kako bi se ta »dvoboj« končal, če ne bi

priskočil na pomoč svojemu sinu 65-letni oče Franc Trop in Mirka temeljito oplazil z debelo palico. To je videla Mirkova mati Cecilija, ki je Franca nadrla in ga »obložila« z imeni, ki jih raje ne bi omenjal. Vse skupaj bi verjetno na tem ostalo, če eni in drugi strani ne bi popustili živci pač zato ker je vsak hotel imeti prav. Zato je Cecilija, jezna na »starega razgrajača«, razbila dve okenski šipi na njegovem kuhinjskem oknu, takoj za tem pa vllila skozi napravljene odprtine na Franca Tropa dve vedri umazane vode.

Čeprav z majhno škodo, se je ta »incident« končal prav gotovo neprijetno za Tropove.

Če bi ljudje upoštevali staro pravilo, »da imajo otroci za plotom sodnika«, prav gotovo do tega ne bi prišlo. Sicer pa tudi ni na mestu, če hoče mlada ženska ponižati starejšega človeka in se nad njim maščevati.

F. Kelemina

Peter, Danica in Franc — bodoči kmetijski strokovnjaki

klepet. Poslušajte, kaj so mi povedali:

Danica Čokl iz Pristave: »V šolo se vozim s kolesom, ko je slabo vreme pa z avtobusom. Vsak dan devet kilometrov v eno in prav toliko v drugo smer. Končala sem osemletko, kmetijski poklic me veseli. Doma imamo nekaj zemlje. Oče je zaposlen v Kidričevem. Starejša sestra obiskuje medicinsko šolo v Mariboru. Vložila sem prošnjo za štipendijo pri KK Ptuj in upam na ugodno rešitev. Po končani šoli bi rada nadaljevala šolanje v SKS v Mariboru...«

Franca Cajnko iz Velike Nedelje: »V šolo se vozim z vlakom. Doma imamo »grunt« in jaz bom prevzel očetovo dediščino. Kupili bomo traktor. Nekdo mora delati do-

največ in nam s tem odreza-li večji kos sicer trdega kmečkemu kruha...«

Peter Lokošek iz Štor pri Celju: »Prišel sem iz industrijskega centra. Doma nimamo zemlje, kljub temu pa me kmetijstvo veseli. Delo v naravi mi je priporočil tudi zdravnik. Težak je kmetijski poklic, vseeno pa upam, da me ne bo razočaral... Stanujem v šolskem internatu, kjer mi je všeč in se počutim kot doma. No ja, tako ravno ne, pa tudi mnogo slabše ni...«

To so drobni utrinki iz turniške šole, ki vzgaja bodoče strokovnjake, ki bodo delali v tovarni, ki nima strehe, kjer neusmiljeno vladajo zakoni narave pa tudi neurejene proizvodne in tržne razmere.

J. S.

F. Kelemina Predavatelji, ki poučujejo bodoče kmetijce

Ta teden v naši bližnji zgodovini

2. oktobra 1943 — so v Barju osnovali bazo narodno-osvobodilne vojske Jugoslavije.

1943 — je VS NOV in POJ poslal sovjetski vladi sporočilo, da narodno osvobodilno gibanje ne bo priznalo kralja in begunske vlade.

3. oktobra 1935 — je Italija napadla Abesinijo.

1943 — so nemška letala bombardirala osvobodeno Novo mesto in Črnomelj.

4. oktobra 1941 — so se Pohorska, Savinjska in Revirska četa na Grmadi pri Šoštanjju združile v Štajerski partizanski bataljon. Njegov komandant je postal španski borec Franc Rozman-Stane.

5. oktobra 1934 — je začela izhajati v Doljni Lendavi »Ljudska pravica«, glasilo delavcev in kmetov, legalen partijski list. Do preselitve v Ljubljano, oktobra 1935, ga je urejal Miško Kranjec, nato pa do prepovedi, 6. marca 1936 Ivan Kreft.

1939 — je Estonka podpisala s SZ prijateljsko pogodbo in ji odstopila oporišča.

1944 — se je maršal Tito v Craiovi sporazumel z delegacijo otečestvenofrontne vlade, da bo bolgarska vojska sodelovala v boju proti nemškim četam na jugoslovanskem ozemlju.

6. oktobra 1920 — je KPJ izdala prvi volilni program za parlamentarne volitve.

Zahfevala je sovjetsko-kmečko-delavsko republiko in najpopolnejšo obliko federacije.

1939 — je na Poljskem prenehal oborožen odpor.

7. oktober 1921 — je bila v Beogradu konferenca 12 obnovljenih sindikalnih zvez. Sprejela je pravila Medzusa-veznog sindikalnega odbora Jugoslavije in tako ustanovila neodvisne sindikate Jugoslavije.

1941 — je med napadom na Šoštanj Štajerski bataljon demoliral poslopje občine, zažgal žago in porušil most na Paki. 10. oktobra so Nemci iz masčevanja ustrelili deset talcev.

1943 — je bilo v bližini Soteske pri Novem mestu na osvobodjenem ozemlju partijsko posvetovanje za vso Slovenijo.

8. oktobra 1937 — so hrvatska kmečka stranka in Samostojna demokratska stranka, združeni v Kmečko-demokratsko koalicijo ter Narodno-radikalna stranka, Demokratska stranka in Kmečka stranka sklenile sporazum: zahtevale so razveljavljanje oktroirane ustave iz leta 1931, volitve v ustavodajno skupščino in novo ustavo enakopravnih Srbov, Hrvatov in Slovencev. V ta namen so ustanovile Blok narodnega sporazuma. Slovenske demokratske skupine so ta sporazum pozdravile. Opozicijski

privrženci SLS so v izjavi obsodili dr. Antona Korošca in pozvali njegove privržence, naj izstopijo iz JRZ, meščanske demokratske skupine pa pozvali k sodelovanju za izpolnitev slovenskih zahtev. Tudi komunistična partija je pozdravila ta sporazum.

1944 — so jugoslovanske, sovjetske in bolgarske frontne čete končale boj za osvoboditev Niša.

1951 — se je v Zagrebu končal II. kongres ZS Jugoslavije. V tem času je imela ZSJ okoli 1.700.000 članov in 15.800 sindikalnih podružnic. Kongres je obravnaval naloge sindikatov v zvezi z novim planskim, finančnim in plačilnim sistemom. Izvolil je nov CS, za predsednika pa so ponovno izvolili Djura Salaja.

NA VIDMU BI NAJ BILA ZBIRALNICA MLEKA

Pred dnevi sem se pogovarjal z mladim kmetom iz Dravinjskega vrha Slavkom Brodnjakom, ki je pred nekaj sedmimi leti prevzel od svojega očeta Ivana posestvo. Med drugim mi je potožil, da on in še nekateri sosede zelo pogrešajo, ker že nekaj let ni več v Vidmu odkupne postaje oziroma zbiralnice mleka.

Tu je namreč pred leti bila odkupna postaja, ki pa so jo iz neznanega vzroka ukiniteli, čeprav je bilo precej kmetov, ki so redno oddajali mleko. Brodnjak je sicer prepričan, da bi lahko ptujska mlekarna v Vidmu odkupila dnevno po 60 do 80 litrov mleka, včasih verjetno več.

Sedaj kmetje v Dravinjskem vrhu in še kje pokrmijo vse dnevne viške mleka svinjam, vendar pa bi kmetje in ne nazadnje tudi ptujska mlekarna imeli več koristi, če bi viške mleka odkupili ter predelali. Samo kmetje v pristavi imajo vedno po 20 krav mlekaric in vsaj od polovice bi lahko vedno oddajali viške mleka na tržišče.

Ker pa ptujska mlekarna že odkupuje mleko na Pobrežju ter njihov avtomobil, ki odvažja mleko v ptujsko mlekarino pride vsako jutro do Vidma, odkoder nato odpelje proti Trzcu in naprej v Podlehnik, mislim, da bi vodstvo mlekarne vsekakor lahko ugodilo tej njihovi želji. Pričakovati je namreč, da se bodo pozneje oglasili še drugi interesi, ki bi radi oddali viške mleka, še posebej, ker mlekarna v zadnjem času odkupuje mleko po ugodnejši ceni.

F. Hovnik

PROGRAM DELAVSKE UNIVERZE V SLOVENSKI BISTRICI ZA IZOBRAŽEVANJE V SEZONI 1970/71

Tudi letos je pripravila Delavska univerza iz Slovenske Bistrice obširen izobraževalni program. Po izkušnjah iz preteklih let ter rezultatov preučevanj v zadnjem letu, so v vodstvu Delavske univerze skupno z vsemi zainteresiranimi sestavili okvirni program, ki pa ga bodo lahko še dopolnjevali. Osnovne oblike izobraževanja bodo tudi v bodoče predavanja, seminarji, tečaji in posvetovanja.

V ponedeljek, 21. septembra so začeli v osnovni šoli Pohorski odred s šolo za odrasle, ki jo organizirajo v tej obliki že več let zelo uspešno. Tokrat so začeli s poukom kandidati za dovršitev 7. razreda osn. šole; tisti, ki bodo želeli končati 8. razred, bodo začeli s poukom kasneje.

Med najpomembnejšimi oblikami dopolnilnega izobraževanja v organizaciji Delavske univerze bodo še šiviljski tečaj, v primeru večjega zanimanja v posameznih krajih pa še kuharski. Letos bodo v okviru priprav na civilno zaščito, v pomoč kandidatom za šoferske izpite, kakor tudi za praktično uporabo v primeru večjih nesreč pripravili predavanja iz zdravstvenega področja. Če bo dovolj prijavljenih, bodo organizirali tečaje pouka tujih jezikov.

Bistriška občina je še vedno pretežno kmetijska. Zal prav stopnja izobrazbe kmetijskih proizvajalcev, med katerimi je precej mladih ljudi, še vedno ni na primerni višini. Ti pokazalci so bili vzrok, da se je Delavska univerza odločila posvetiti vso skrb izobraževanju kmetijskih proizvajalcev. V ta namen je pripravila cikel predavanj s področja sodobnega kmetijstva. Novost na tem področju bo tema »Razvojne možnosti kmečkega turizma v bistriški občini«. Predavanja bodo prirejena na interesna območja glede na raznolikost proizvodnih oblik, ki se v haloškem predelu precej razlikujejo od pohorskih.

V povezavi z družbenopolitičnimi organizacijami bodo v kratkem izoblikovali skupen program za izobraževanje tudi na področju družbene in ekonomske politike.

Veliko več pozornosti bodo posvetili letos obrambni vzgoji. V ta namen bodo organizirali okrog 150 predavanj v vseh večjih centrih ter si bodo prizadevali zainteresirati zanje čim več občanov.

Delavska univerza si bo prizadevala spremljati interese in želje občanov glede izobraževanja ter jim v okviru svojih možnosti zadostiti. VH

Nekaj o atomskih toplicah

Blizu Podčetrka so te, že široko po svetu znane čudodelne toplice, ki jih obiskujejo bolniki od blizu in daleč. Še v tem jesenskem času jih je precej, poleti pa je privlačen bazen 16x8 m mnogo premali, ljudje v njem so natrpani kot vžigalice.

Kopanje v radioaktivni vodi je res zdravilno, potrebno, potrebna pa je kura vsaj 10 dni. Na obveščevalni deski je rečeno: »Priporoča se kopanje pol ure dopoldne in pol ure popoldne (kapada se vsi tega držijo); kopanje srčnim bolnikom se ne priporoča, tudi za otroke ni. V posebnih banah in škafih pa so bolniki z ranami in podobno. Za podloge z blatom zdaj ni primeren čas. Vendar to ni motilo mladega Stuttgarčana. Zdravnik iz Podčetrka pride vsak drugi dan. Nekaj Zagrebčan mi je povedal, da njegovi ženi po težkem zloemu noge niso pomagale druge toplice kot te. V brošuri, ki piše o atomskih toplicah, so s to zdravilno vodo navedeni slučajni ozdravitve z imeni bolnikov; tudi ena Ptujčanka je med njimi. Seveda ljudje pijejo in tudi odnašajo to vodo do ca 300 litrov dnevno, pridejo celo iz Beograda, videl sem avtomobil z avstrijsko registra-

cijo iz Celovca, ki so imeli naloženo v pletenkah 60 litrov vode. Vodo prodajajo po 0,30, pitje tam je brezplačno in tako si tudi kaj več nekateri natočijo pri tušu. Pogovarjal sem se z našimi ljudmi iz juga države in avstrijskimi državljani, ki ne morejo prebraviti teh toplic in privlačne okolice.

Celotni pension znaša 26 Nd pri okoliških kmetih. Taksa je za enkratno kopanje 3 Nd, torej dnevno 6 Nd kar se nekaterim zdi preveč, 0,50 je garderoba, te pa se vsi ne poslužujejo. Prostora za parkiranje je dovolj; v letni sezoni jih pride baje tudi do 500. Če bi bil bazen pokrit in zgrajen kak hotel z nekaj ugodja in razvedrila, bi delale te toplice močno konkurenco drugim. Turistično društvo v Podčetrku se zavzema, da bi se toplice uredile. Zdaj je nujno potrebno popravilo mostu prek Sotle. Ta voda je baje letos dvakrat prestopila breg in napravila toplicam veliko škodo in se govori o možnosti premestitve toplic.

Zveze so ugodne z vlakom prek Grobelnega ali z avtobusom. Ptujčani so v dobrih dveh urah za 7 Nd v toplicah, z avtomobili prek Poljčan po asfaltirani cesti pa še mnogo prej. J. D.

Z AVTOSTOPOM PO SVETU

Stal je na pločniku na odcepu ceste, ki pelje na ptujski most in neumorno dvigal palec. Ob kandelabru v bližini je bil prislonjen velik nahrbtnik. Pri mimoidočih je zbujal pozornost z veliko zaraščeno brado in s klobukom, ki mu je ob drugi vandrovski opremi očitno zelo lepo pristajal. Ze na prvi pogled sem ugotovil, da ne gre za našega državljan. Previdno sem se mu približal in ga zmotil s pozdravom: dober dan. Dvignil je roke in skomignil z rameni. »Z dober dan ne bo šlo« sem pomislil in ga nagovoril in sicer polomljeni, vendar razumljivi nemščini. Spet nič! Po spominu sem »pomotel« vso sicer skromno znanje šolske angleščine. Aha, tukaj smo. Angleščina je bila njegov jezik. Malo s kretanjami rok, malo z besedami sem zvedel, da je študent iz Kanade in, da je doslej prepotoval že precejšnji del Evrope. V Jugoslavijo je pripotoval iz Grčije, njegov naslednji cilj pa sta Avstrija in Nemčija. Do Ptujja je pristopal z različnimi vozili in s sopotniki raznih narodnosti. Po kratkem ogledu mesta se je spet postavil v »bojni položaj« in neumorno dvigal palec. Več avtomobilov je brzelo mimo njega, ustavil se je le kombi z mariborsko registracijo, ki pa verjetno ni peljal proti Mariboru, kamor je bil namenjen

bradat 20-letni Kanadčan Stan Small.

Ko sem ga fotografiral in mu zaželel srečno rajšo, se je nasmehnil in spet dvignil palec. Takrat ni imel posebne sreče, čez približno 15 minut, ko sem se vračal mimo njegovega stoparskega položaja, ga že ni bilo več. Najbrž ga je nekdo pobral in popeljal novim krajem in domovini nasproti. J. S.

Z avtostopom po svetu

Primer družine Ivančič

Takoj v začetku naj povem, da nisem socialni delavec ali kaj podobnega, vendar me je prizadela »usoda« družine Ivana Ivančiča na Vinskem vrhu št. 62. Oče in mati ter otroci: Ivan 12 let, Irena 9 let, Sonja 6 let in Vladimir 4 leta, živijo v napol podrti bajti. Oče je redno zaposlen pri GG Maribor, obrat Ormož, mati je gospodinja in mirno lahko rečemo težaški delavec, saj od očeta ve plače ni moč živeti. Ivan in Irena hodita v osnovno šolo pri Miklavžu, Sonja in Vladimir pa sta doma. Ta šestčlanska družina živi v enem samem prostoru 5x5,5 metra in mora lastniku za to revščino odšteti 1810 din na mesec ali 63 težakov letno.

semletko ali kakšen drug tečaj. Ni dovolj zgraditi in opremiti šolo, če otroci prihajajo iz takih nevzdržnih socialnih sredin. Oče gre v službo, mama gre na delo, kdo bo skuhal otrokom? Kje bodo otroci tisti dan jedli? In ne nazadnje, kdo bo pazil nanje, kaj bodo delali itd. Lačni ne more čakati na »ukrepe«!

Sem rekel katero preveč? Vem, da taki primeri niso samo v ormoški občini, predvsem v njenih vinorodnih predelih. Podobnih je polno tudi drugod in ravno zato sem se nad tem primerom družine Ivančič zamislil in se vprašujem po vzrokih za takšno stanje. Mnogi bodo rekli kratko — alkohol. Zopet

Za to revščino je treba dati 63 težakov letno

O vseh ostalih razdejanjih boljše da ne govorim, pojdemo raje k stvari in se vprašajmo, kdo naj skrbi za take in številne podobne ali še hujše primere? Kaj nismo nekoč zapisali, da je človek naše največje bogastvo? In kaj delamo, oziroma kako skrbimo za to bogastvo? Tudi o zmanjševanju socialnih razlik smo nekaj govorili. Vem, da vsega ne moremo čez noč, toda od »takrat« je minulo že mnogo noči. Tu, v tem okolju rastejo štirje bodoči samoupravljalci in ko bodo zrasli, se bodo na pristojnih forumih spraševali, kako vendar ne razumejo naše družbe in bodo hitro zanje organizirali večerno o-

se pojavlja vprašanje, zakaj alkohol, zakaj nekdo pije? Brez vzroka prav gotovo ne. Za uspešno zdravljenje neke bolezni mora zdravnik postaviti diagnozo in odkriti vzroke, zakaj je nekdo zbolel. Tudi v naši družbi bi morali iskati vzroke na pravih mestu in jih zdraviti pri izvoru. Izvir pa je osnovna celica neke družbe, to je družina. Otrok največ časa preživi v družini in če tam ni vse v redu, potem ne koristi nobena vzgoja in nobeno dodatno izobraževanje. Kot socialistična družba bi morali čimprej poskrbeti za takšne primere.

jr

PRVI DEL IV. SINDIKALNIH ŠPORTNIH IGER V BISTRIŠKI OBČINI

Po programu občinskega sindikalnega sveta Slovenska Bistrica je bil pred kratkim razpisani prvi del IV. občinskih sindikalnih športnih iger.

Komisija za šport in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu se bo na ta del tekmovanja skrbno pripravila, saj so pred njo doslej najpomembnejše organizacijske naloge. Skupno z izvedbo občinskih sindikalnih športnih iger v začetku prihodnjega leta glavni organizator vseh športnih srečanj v okviru TEDNA BRATSTVA IN PRIJATELJSTVA hrvatskih in slovenskih občin, se bodo pričela spomladi 1971.

Prav zaradi tega bodo letošnje občinske sindikalne športne igre velikega pomena. Prizadevanja, da bi v letošnjem letu uspeli zblížiti kar največje število članov delovnih kolektivov na območju občine, so tako popolnoma upravičena. Medtem ko se je zadnjih občinskih sindikalnih športnih iger udeležilo skupno okoli 500 članov, pričakujejo letos vsaj enkratno povečanje števila udeležencev. Že v preteklih igrah so na pobudo organizatorja spremenili centralizirano obliko organiziranja kot tudi tekmovanje, bodo tudi letos, glede na dosežanje izkušnje

poverili organizacijo tekmovanja v posameznih tekmovalnih disciplinah osnovnim organizacijam sindikata v raznih krajih občine. S tem bodo zainteresirali večji krog organizatorjev kakor tudi udeležencev, ki sedaj lahko tekmujejo kar v domačem kraju ali v neposredni bližini.

Prvi del letošnjih občinskih sindikalnih športnih iger ki bodo letos že četrte, bo vseboval 5 športnih disciplin: mali nogomet, ribolov, atletiko, rokomet in odbojko. V drugem spomladanskem delu pa bodo še tekmovali v kegljanju, šahu, streljanju z zračno puško in v namiznem tenisu. V primeru zadostnega števila prijavljenih bodo organizirali tudi smučarska tekmovanja v zimskih mesecih. Prvi del iger se bo pričel 4. oktobra 1970 z ribolovom, končal pa se bo 22. oktobra 1970 s finalnim srečanjem najbolje uvrščenih ekip v odbojki. Tekmovanje bo v Slovenski Bistrici.

V preteklih letih najuspešnejša osnovna sindikalna organizacija v športnih igrah, IMPOL iz Slovenske Bistrice, ki je v zadnjih igrah osvojil od 9 disciplin kar v osmih prvo mesto in nekatera druga v letošnjem letu uvrstitev v samem vrhu. Ker pa organi-

zator pričakuje letos večjo udeležbo predvsem iz manjših delovnih organizacij, ki se v preteklem obdobju niso odzvale k sodelovanju, bodo tudi boji za najvišja mesta veliko zanimivejši.

Osnovni namen iger bo tudi letos množičnost in kvaliteta. Medtem ko so bili doseženi v preteklem letu na tem področju pomembni uspehi, pričakujejo v letošnjem letu rekordno udeležbo tekmovalcev iz vseh krajev občine. Finalne igre v občinskih športnih igrah bodo odločile razen občinskih zmagovalcev v posameznih disciplinah tudi ekipe, ki bodo zastopale bistriško občino na medobčinskih športnih srečanjih v tednu BRATSTVA IN PRIJATELJSTVA, ki se bo pričel spomladi 1971, po zaključku tekmovanja v občinskem merilu.

Osnovna sindikalna organizacija z največ osvojenimi prvimi, drugimi in tretjimi mesti v občinskih sindikalnih športnih igrah bo prejela prehodni pokal, medtem ko bodo ostale ekipe prejele diplome, pokale in priznanja za uvrstitev v posameznih disciplinah.

Viktor Horvat

Ptuj drugi

Na pobudo občinskega sindikalnega sveta Maribor so se v petek na avtomatskem kegljišču Konstruktorja v Mariboru pomerile sindikalne ekipe Murske Sobotice, Maribora, Lendave in Ptuj.

Nedvomno je to za ptujske tekmovalce uspeh, saj so v močni konkurenci osvojili drugo mesto s 754 podrtimi keglji. Ostale reprezentance so dosegle naslednje rezultate: Maribor 836, Lendava 696 in Murska Sobota 650. Ta srečanja bi naj postala tradicionalna, zato so se ob tej priliki predstavniki dogovorili, da bo prihodnje leto srečanje v Murski Soboti. Za čim tesnejše sodelovanje pa bi se naj v bodoče sindikalne ekipe srečale še v drugih panogah športa.

Tako je pri občinskem sindikalnem svetu Ptuj športna dejavnost zelo razgibana, saj razen navedenega ima že tradicionalna srečanja v šestih panogah med občinami Varaždin, Kopriwnica, Ormož, Slovenska Bistrica, Čakovec in Ptuj ter v svojem programu tudi občinske delavsko športne igre sindikalnih podružnic.

Nov prijatelj

Pred nekaj dnevi sem se nekaj minut po dvajnajsti mudil v enem izmed ptujskih lokalov na kosilu.

Ko sem »pospravil« skoraj polovico kosila, je k moji mizi prisedel neznan moški visoke rasti in kostanjevih las ter razposajeno vzkliknil:

»Pri moj duš, zdaj se pa že dolgo nisva videla. Kaj ko bi ga zvrnila kozarec na najino snidenje? Natakara, liter vina, prosim.«

Nemalo presenečen sem bil nad prešernostjo tega človeka, ki ga sploh nisem poznal. Od presenečenja sem ga celo pozabil zavrniti in mu povedati, da ne pijem vina. Nazadnje pa sem le spravil iz sebe:

»Ampak poslušajte, saj vas sploh ne poznam!«

Ko sva se nazadnje drug drugemu predstavila in ugotovila kdo je kdo in da se je »moj no-

vi prijatelj« zmotil, je natakara prinesel vino. Možakar je meni nič tebi natočil oba kozarca in me silil, naj pijem. Ko sem odbil, se mi je nesramno zarežal v obraz in dejal:

»Je vseeno, boš pil ali ne, plačati boš moral!«

Takoj mi je postalo jasno, kaj »fant« namčrvala. Hotel je verjetno še nekajkrat naročiti pijačo in ko bi se dovolj napil, bi gotovo našel kak izgovor in se izmuznil iz lokala, jaz pa bi moral poravnati račun, vendar se je zaradi vinenosti, dovolj zgodaj izdal.

Ne da bi mu odgovoril na zadnjo pripombo, sem vzel svojo aktovko, vstal od mize in se napotil k izhodu. Ker sem že prej plačal, sem se poslovil in odšel ter pustil svojega novega »prijatelja« pri njegovem vinu, kiga je naročil.

Franček Kelemina

KINO

GORIŠNICA

4. oktobra italijanski film TRIJE KORAKI SKOZI NORIŠNICO;

LJUTOMER

3. in 4. oktobra francoski film SVEJKOV SIN; 7. in 8. oktobra francoski film POGLAVAR DRUŽINE;

SLOVENSKA BISTRICA

2., 3. in 4. oktobra ameriški film ČUKA; 6. in 7. oktobra ameriški film HLADNOKRVNI KAZNJENEC;

TOMAŽ PRI ORMOŽU

4. oktobra ameriški film GRK ZORBA;

ZAVRC

4. oktobra ameriški film VELIKI POBEG.

Žalostna in resnična zgodba današnjih dni

Jutri pridejo

Hladen jesenski večer se je razprostiral nad vas. Po poteh so škripali še zadnji težko naloženi vozovi. Pri Aleševih so iz gumna potegnili vozove. V sredini so naložili na kup koruzo, ker je niso še zličkali, naokrog pa so postavili stole in klopi.

Sedemdesetletni gospodar je stal sredi dvorišča in si gladil sive brke. Zgarane, razpokane, porezane in žuljave dlani so mu visele ob telesu.

»Hej, Miha,« je zavpil stari Aleš delavcu. »Stopi no še po molzni stolček in nekaj panjev prinesi iz drvarnice, sicer ne bo dovolj sedežev za vse.«

Miha, komaj nekaj let mlajši od svojega gospodarja, je pokimal in odšel proti hlevu. Ljudje so že prihajali. Večinoma so bili sosede, ki so prišli danes ličkat k sosedu Alešu, jutri pa bo Aleš prišel na pomoč k njihovem kupu koruze. Mladina se je stisnila na kup, stari posebej. Otroci so imeli svoj kupček koruze, s katero so se bolj igrali, kot ličkali.

Roke so pridno kožuhale in vihal ličkanje nazaj. Olička na koruzi je v loku letela v kot, kjer je rasel nov kup.

»Letos pa bo koruze,« se je oglasil Kovačev dedek. »Še sreča,« je pripomnil Aleš. »Bomo vsaj koruzne pogače imeli, ko je bila pšenica tako slaba. Vsa se je od toče polegla. No, ko smo jo pa kosili, se je še žena s srpom vsekala v nogo. Še vedno se ji gnoli.«

»K doktorju na gre, da ji ne bodo potem noge stran rezali,« je pripomnil kovač. »Kaj bi, doktorji so dragi!« je vzdihnil Aleš. »Za davke komaj zmorem, kaj naj dam pa doktorju? Stara Matevževka je zadnjič prišla in za mernik moke in za staro kuro mi je dala neko žavbo. Zdaj se bo kmalu zaraslo.«

»Hej, muzika prihaja!« so zavpili otroci. »Pa res, Baligačev Mirko gre s harmoniko!«

Baligač je prihajal s harmoniko pod pazduho. Bil je edini kmet, ki je nosil brado, zato so ga imeli za malo prsmuknjeneza, a je bil pametnejši, kot večina, celo nekaj šol je imel.

»Kaj pa vpijete po harmoniki!« se jim je smejal. »Delat, delat! Dekleta, naj vas nič ne srbijo podplati. Najprej bomo koruzo zličkali, potem šele zaplesali.«

Tako se je tudi zgodilo!

»Hej, pogače gredo!« In res, stara Aleševka je prinesla pogače na krožnikih, belega kruha in mesa. Hlapec Miha je skočil po steklenke rdečega vina v klet.

»No, Mirko, raztegni svoj meh.«

»Le počasi, najprej delo potem jelo,« je rekel nagajivo Baligač. »Muzika bo po-

čakala, je v mehu spravljena.« »Oh, daj se no prositi,« je rekel nestrpno Tonek, ki je stal poleg Zalike. Zasmejali so se.

»Kakšno pa naj uberem?« je vprašal Baligač. »Zadnje čase so same zmešane po radiu. Domače naj dajo, take kot jih jaz igram.« In je raztegnil svoj meh, mladi so se zavrteli.

»Letos pa ne bomo ploha vlekli po vasi!« je zavpil Mirko med igranjem. »Bo, kot kaže, dovolj parov za močitev.«

»Kar le nagovarjaj jih,« je rekla Mlinarica. »So že tako skupaj vse večere, namesto, da bi delali. Okoli naše se eden smuka večer za večerom.«

»Kar le nagovarjaj jih,« je rekla Mlinarica. »So že tako skupaj vse večere, namesto, da bi delali. Okoli naše se eden smuka večer za večerom.«

Stara kmečka domačija — Za mnoge zanimiva le v jeseni

Njena Zalika in Tonek sta se vsa rdeča v obraz zavrtela hitreje.

»Eh, kaj boš Mlinarica!« je dejal Mirko. »O tem, kaj pa sva midva počela, ko sva bila mlada, pa molčiš, kaj?«

»Oh, s teboj pa nisem nikoli nič počela, čeprav si se nekaj smukal okoli mene,« se je odrezala Mlinarica.

Smeh in glasba sta še dolgo valovala v noč. Ljudje so se polagoma razšli; fantje so z dekleti izginili za vogali in še dolgo potem je bilo slišati njihovo vriskanje za vsoj.

»Zdaj se pa hitro zavrtimo,« je rekla stara Aleševka, ko so ostali domači sami. »Da ne bo jutri tu kot na gmajni, ko pridejo naši.«

Vsak je prijel za svoje delo. Jutri je nedelja, dvorišče mora biti čisto in pospravljeno.

Jutri pridejo. Domači otroci pridejo, da bodo pobrali, kar so letos pridelali. Njihove žulje bodo odnesli v zabojčkah, razpoke v dlaneh bodo dali v vreče in v pogačice Aleševke, ki se je ranila bodo pojedli gnojno rano stas srpom.

Dva sinova in dve hčerki sta stara Aleša spravila gor.

Eden je delovodja v tovarni, drugi tehnik, ena učiteljica, druga bančna uslužbenka. So pa taki, kot vsi otroci. Ko zrastejo, pozabijo na domače gnezdo. Le še po ozimnico pridejo.

Stari Jernej je vzdihnil, zlezel v posteljo in upihnil luč. Zjutraj so zgodaj vstali. Aleševka je zamesila pogačo.

»No mati, danes pa bo veselo,« je rekel oče Aleš.

»Ta mestna gospoda pride le na jesen po ozimnico, kvečjemu še poleti pošlje otroke na počitnice,« je pripomnil Miha.

»Ah, kaj najini otroci so, kar naj pridejo, saj nama bodo vrnil,« je rekel oče.

»Seveda, vrnil vam bodo. Na stara leta, kajne? Saj jih imate že sedemdeset, pa vam nihče še dinarja ni dal, kvečjemu kakšno cigareto. Taki so ti otroci Kje boste za davke jemali, vas pa nikoli ne

vsi njegovi otroci. Zdravi, srečni in bogati. Zato je garal, da bodo nekaj dosegli, da bodo lahko jedli beli kruh, ki ga je sam videl le ob praznikih.

Miha je strmo gledal po sobi, potem je odšel v hlev k živini. »Se živina pozna več ljubezni,« je zagodrnjal, ko ga je tele obliznilo po roki.

Ko so se otroci najedli, je Karel vstal od mize in rekel: »No, jaz bom zložil zaboje in vreče iz avta, če imate kaj zame.« Pri tem opravilu so se mu pridružili tudi drugi.

»Mama, pa ne debelega krompirja!«

»Ne predebelih jabolk!«

»Ne pozabite na zelje, same trde glave...«

»Miha pridi, boš pomagall!«

»Tale krompir sem vso pomlad okopal,« je pomislil, »še zdaj me boli hrbet od sklanjanja nad motiko. Ko smo pleli korenje, smo se ves teden plazili na kolenih po njivi. Ko smo luščili fižol, nam je rezal roke, da so bile čisto razpokane. Na zelje so se spravili zajci. Ko smo izkopavali korenje, smo bili od dežja mokri do kože. Za to ozimnico smo garali vse leto. Zdaj pa pridejo ti le mestni fakini in vse poberejo, čeprav niso prelili niti kaplje znoja. Če bi prodali tole, bi bilo ravno za davke...«

Kmalu zatem, ko so vse napolnili, so se otroci vrnili z bližnjega hriba, kamor so se

odpravili na jesenski sprehod.

»Mama, zdaj pa bomo morali odriniti. Ne bi rad vozil po temi,« je rekel Karel.

»No, še potico boste prigriznili,« Stara Aleševka je naredila z nožem križ čez njo in jo narezala na debele koše. To ni bila navadna potica, bila je prava kmečka pogača.

»Kako je dobra...!«

»No, pa daj še vsakemu vrečko moke, da bo za pogačo!« je rekla Aleševka možu.

Miha je molčal. Stal je v kotu in še enkrat je na hrbtu začutil težke vreče pšenice, ki jih je nosil od mlatilnice v kaščo, iz kašče v mlin in iz mlina nazaj v kaščo. Morda se je zato še bolj sključil, kot je bil upogujen že prej.

Pod večer so se odpeljali. Mati je začela hitro pomivati in pospravljati za njimi. Oče je pogledal k živini v hlev. Miha je stal v mraku na dvorišču za hišo in vdihoval sveži zrak. Spet so vsi odšli, ostali so le trije slabotni starci, ki niso nikomur več mar. Če ne bi bilo ozimnice, otrok ne bi bilo domov niti enkrat na leto.

Zima bo huda, nato pa bo treba začeti z delom. Pomlad in poletje sta čas garanja. In potem, ko bo pricvilil poslednji voz s pridelki na dvorišče, bo prinesel pismonoša spet štiri pisma: pridemo jutri!

NEDISCIPLINIRAN GOST

Ze veliko je bilo pisano in govorno o nediscipliniranosti in nesposobnem vedenju naših gostov v lokalih takoj, ko ti le malo pregloboko pogledajo v kozarec. Veliko jih je, (oz. nas je) ki radi storijo tako, kot pravi stara ljudska pesem: »Pijmo ga, pijmo, dokler živimo!« Torej pijmo! Zakaj pa ne? Toda pijmo iz potrebe, ne pa iz lakomnosti. Vsak dan lahko prebiramo po časopisju, kolikim prometnim nesrečam in družinskim škandalom botruje alkohol. Toda zdi se mi, da ta »presneta reč«, kakor nekateri imenujejo vino po prestani vinjenosti, še vedno gospoduje nad razumom in svobodno voljo. Ali je potrebno, da človek v našem modernem dvajsetem stoletju postane suženj alkohola? Ali je potrebno, da se človek vdaja trenutnim užitkom, a si obenem z alkoholom uničuje zdravje ter se ob vinjenosti ponižuje med tisto vrsto živih bitij, ki jim raje ne bi navajal imen?

Tako se je pred kakimi par dnevi zgodilo v Središču ob Dravi v gostilni, ki jo večina pozna pod imenom »Veselkos«.

A. Z. iz Godenincev pri Središču je z nekaj svojimi prijatelji popival že prej, preden sem prišel v omenjeni lokal. A. Z. je izmed vseh bil najbolj glasen, ker je pač verjetno mislil, da je sam v lokal. Svoji prijateljem je na ves glas pripovedoval o prepirih, ki jih je imel s predstavniki UJV iz Maribora in podobnem. Nenadoma pa se je spomnil, da je čas zapustiti gostilno in oditi domov. Ko mu je natakaraica

Olga Skobiler iz Obreža, simpatično sedemnajstletno dekle, povedala račun in ga opomnila naj plača, se mu je gotovo zdelo preveč in začel se je prepirati. Nazadnje se je napotil za točilno mizo in celo Olgi grozil, da jo bo udaril. Začel je preklinjati in bruhati besede, ki jih gotovo v našem pravopisu ne bi našli pod nobeno črko. Ko so ga nazadnje prijatelji pomirili, je le plačal in odšel. Čez kake pol ure pa se je zopet vrnil in spet začel robantiti, vendar se je tokrat vmešala lastnica lokala in mu v obraz povedala, da ne bo več dobil pijače in mu obrnila hrbet. »Ubogim mož!« je hočenoč moral zapustiti gostilno in oditi pit drugam, saj v Središču k sreči ne primanjkuje gostiln.

To sem napisal, da bi vsi vedeli, kakšen »prijatelj« je alkohol človeku. Ali so potrebni taki in podobni dogodki po naših lokalih, ki negativno vplivajo na ugled posameznika?

Franček Kelemina

Tednik, vaš list

Posebno obvestilo vinogradnikom in gostincem

Skupščina socialistične republike Slovenije je v mesecu juniju sprejela zakon o označevanju vin. Na osnovi zakona je republiški sekretariat za gospodarstvo SRS izdal pravilnik o raionizaciji vinorodnih območij in o sortnem izboru ter pravilnik o vsebini in načinu vodenja registra vinogradov po sortah in letnih pridelkih. Zakon je objavljen v Uradnem listu SRS številka 21/70, pravilnika pa v Uradnem listu SRS številka 30/70.

Območje občine Ptuj se po določili zakona in pravilnikov deli na dva vinorodna rajona in sicer »srednje Slovenske gorice« in Haloze z obrobniim pogorjem. Oba okoliša ima še ožje vinorodne okoliše.

Namen zakona je, da uredi določena vprašanja, pomembna za slovensko vinogradništvo, ki jih obstoječi temeljni zakon o vinu ne ureja. Zakon le dopolnjuje temeljni zakon o vinu, ureja zaščito proveniece glede kakovosti in geografskega porekla vina v proizvodnji in prometu. Edini namen zakona je ščititi interese proizvajalcev na domačem trgu in pri izvozu kakor tudi interese potrošnikov.

Zakon je pomemben tudi za izvoz vin; vskladen je z zahtevami, ki jih narekujejo predpisi o označevanju vin z mednarodnimi merili o kvaliteti vin. Vsebuje sodobno klasifikacijo vina, ki je zasnovana na kakovosti in geografskem poreklu vina, pri čemer upošteva razmere in pogoje našega vinogradništva.

Zakon omogoča torej označevanje vina po kakovosti in geografskem poreklu, po katerem se označuje vino le tistih proizvajalcev (zasebnih in družbenih), ki so vpisani v poseben register, ki ga vodi po zakonu o vinu občinski upravni organ in tisti, ki bodo vodili predpisano kletarsko evidenco nad proizvodnjo in predelavo grozdja ter nego in prometom z vinom.

Po kakovosti so vina razvrščena v namizna, namizna z geografskim poreklom, kakovostna vina z geografskim poreklom, vrhunska vina z geografskim poreklom in peneča vina z geografskim poreklom. Določila zakona in pravilnikov so obvezna tudi za gostinska podjetja in zasebne gostilničarje.

Zaradi zavarovanja kvalitete in izvirnosti vina ter zaščite interesov potrošnika bo pomembno tudi etiketiranje vin oziroma označevanje vin po proizvajalcu, negovalcu oziroma polnilcu vina. Zakon skratka omogoča, da se sloves naših kvalitetnih vin ponovno pridobi tako pri domačih potrošnikih kot v tujini, za kar so dani vsi naravni in proizvodni pogoji.

Pristojni organ pri upravi skupščine občine

Ptuj bo v skladu z določili 2. člena zakona o označevanju vin vodil poseben register vinogradov in izdajal ustrezna potrdila tistim proizvajalcem, ki bodo vpisani v register.

Potrdila bodo služila delovnim organizacijam, gostinskim podjetjem in zasebnim gostilničarjem, če bodo hoteli prodajati vina, označena po zakonu ter zasebnikom vinogradnikom pri prodaji grozdja, mošta ali vina, kolikor bodo hoteli le-ta prodati pod oznako ustrezne kakovosti in geografskega porekla in doseči primerno ceno. Vina, ki ne bodo označena, bodo v prometu le kot namizna vina z znatno nižjimi cenami kot vina brez značilnih lastnosti.

Proizvajalci grozdja, oziroma vina so po določilih zakona in omenjenih pravilnikov dolžni prijaviti vinogradniške površine upravnemu organu skupščine občine najpozneje v desetih dneh po trgatvi, seveda v kolikor želijo, da bodo njihova vina označena po zakonu in želijo doseči primerno ceno pri prodaji.

Prijave na posebnih obrazcih podajo proizvajalci na krajevnih pisarnah oziroma neposredno v sprejemni pisarni pri skupščini občine Ptuj ali pa po pošti. V vsakem primeru pa je obvezen obrazec, ki vsebuje zato ustrezne registre rubrike.

V skladu z navedenim si dovoljujemo opozoriti vinogradnike, da bo obrat »Kletarstvo Slovenske gorice« plačeval mošt tistim vinogradnikom, ki se bodo izkazali, da so vpisani v register proizvajalcev vin po kvalitetni lestvici. Ostale mošte pa bodo lahko plačevali le po ceni 2.12 din. Obrat tudi ne zagotovi slednjim eventualnega doplačila med letom.

Izvajanje zakona in pravilnikov sta dolžni nadzorovati kmetijska in tržna inšpekcija.

Istočasno obveščamo vse proizvajalce vinogradnike, da je oddelk za inšpekcijske službe — kmetijski inšpektor v skladu z določili 6. člena temeljnega zakona o vinu (Uradni list SFRJ št. 27/65) in s predhodnimi konstrukcijami z ustreznimi strokovnjaki ter na osnovi zdravstvenega stanja grozdja določil rok začetka trgatve vseh žlahtnih sort grozdja razen ranine in rizvanca za 10. oktober.

S tem dnem začne odkupovati mošt tudi obrat »Kletarstvo Slovenske gorice«.

Obe opozorili prosimo, da vsi proizvajalci grozdja, kletarstva in gostinska podjetja vzamejo resno, ker sta izdani le v prid izboljšanja kvalitete in plasmaja naših kvalitetnih vin.

Kmetijski inšpektor skupščine občine Ptuj

KORISTNI NASVETI

Gube na obrazu nastajajo zaradi staranja in zaradi pomanjkljive prehrane in nezadostne prekrvavitve kože. Preprečujemo in omilimo jih z zdravo prehrano (mnogo sadja); nadalje z izmeničnimi toplimi in hladnimi kopelmi; s toplimi in mrzlimi obkladki; s kamilično soparo; z maskami za obraz, napravljene iz kašaste zmesi pšenične, riževe ali ovsene moke ter mleka ali citronine kisline ali kumaričnega soka ali kamiličnega čaja. Kašasto zmes nanesemo na obraz, vendar pustimo oči in usta prosta; masko obdržimo nekaj časa na obrazu. Nadalje priporočajo za boljšo prekrvavitev kože otiranje obraza s kumaričnim sokom, ali pozimi z novo zapadlim snegom. Zatem namažemo obraz z ustrezno hranljivo kremo.

Rozine napravijo dolgo pot, preden jih dobi potrošnik. Jagode posebnega grozdja posušijo, nato jih prevažajo z vlakom ali ladjo, v trgovinah pa tudi niso vedno najbolj higiensko pripravljene. Najbolj se boste prepričali, kako potrebno je, da jih pred uporabo očistite, če pogledate vodo, v kateri ste jih oprali. Je popolnoma umazana in celo gosta. Ravnavajte takole: najprej jih preberite in jim odstranite pecilje, nato jih v mlačni vodi operite in hitro splaknite v dveh ali treh mrzlih vodah. Sele ko se na deski popolnoma posuše, jih denite v testo. Če se vam zelo mudi, jih na hitro osušite v suhi krpi.

Rozine povaljamo v moki, preden jih denemo v biskvitno testo: biti morajo popolnoma suhe. Moka, ki se jih drži, se prilepi na testo in tako ne padejo na dno. Prav tako povaljamo v moki ali v sladkorju razno kuhano sadje, če ga dajemo v testo.

Rozine so okusnejše, če jih nakapamo z rumom in jih tako pustimo nekaj ur. So zelo sočne in dajo testu dober okus.

Konserve vedno hranimo v suhem in hladnem prostoru. Vlaga namreč pokvari pločevino in omogoča, da klice vdre v notranjost. Toplota pa ustvarja pogoje za rast in razmnoževanje klic, ki so ostale žive pri konserviranju. Konzerva, ki je napihnjena, ni uporabna! Zaradi nekaterih klic se v njej nabrali plini, ki izbočijo stene konzerve. Če se hranimo z vsebino takšne konzerve, se lahko zastrupimo.

Iz istih razlogov ne uporabljamo konzerv, iz katerih pri odpiranju plane zrak, četudi niso bile pred odpiranjem napihnjene.

LEP IZLET

so imeli v nedeljo ptujski esperantisti v Jeruzalemu oz. Mihalovecih, kjer so bili tudi Mariborčani Čakovčani. Pri Stamparju ni manjkalo dobre volje, pa tudi izvrstna kapljica je za 50 % cenejša kot v gostilni v Jeruzalemu, od koder je zares prekrasen razgled na vse strani. Oni, ki jih noge dobro ne »nesejo«, pač ostanejo spodaj. Tokrat so zmanjkale pogace, kar je bilo našim izletnikom zelo žal.

Ze pripravljene interesenti in oni, ki se še niso prijavili, naj se oglasijo v ponedeljek, 6. oktobra ob 19. uri v Narodnem domu zaradi pogovora o dnevu in urah tečaja.

J. D.

Tabletomanija

Tako v Sloveniji kot drugod v razvitih deželah potrošimo na leto toliko tablet proti bolečinam, da bi jih lahko merili s tonami ali celo vagoni. Ne mislim tudi tistih zdravil, ki jih dobe bolniki na recept, ki jim da predpiše zdravnik. Tablete, ki jih največ kupujejo se menjajo kot moda. Ta čas je na vrhu lestvice Plivadon, ki je izpodrinil Phenalgol; za pomirjenje živcev pa uporabljajo Apaurin. Zgodi se, da bolnik Apaurina ne dobi brez recepta v lekarni, zato poskuša od zdravnika tak recept dobiti na kakršenkoli način, tudi s pretvezo. Raz-

log za jemanje tablet je predvsem glavobol, bolečine v zobu, slabo počutje, nespečnost in nervoza. Pogostejše in v večjih količinah jih jemljejo ženske, žal tudi mladina in celo šolarke. Phenalgol, Plivadon in podobne tablete vsebujejo nevarno snov fenacetin, ki ima podobno lastnost kot mamila: človek se nanj privadi. Če v začetku zadostuje polovička Plivadona, že čez tedne rednega jemanja ni zadosti ena sama tableta. To se nadaljuje do neverjetnih dnevnih količin. Poznam bolnika, ki mu je zadostovalo šele 20 Phenalgolov dnevno. Bolnik se počuti ob rednem jemanju tablet proti bolečinam slabo, postane ble-

ima vrtoglavice in glavoboli postajajo hujši. Zato jemlje več tablet, kar pa bolnikovo stanje še poslabša. Poleg tega, da fanacetin človeku zbuzja potrebo po vedno večji dozi, močno okvarja ledvice. Ledvice obnemorejo, to pa je za bolnika v večini primerov usodno.

Če ima kdo glavobole ali ga boli zob, je treba najti vzrok zanj in to je možno samo pri zdravniku oziroma pri zobozdravniku. Jemanje tablet le zavleče primeren čas, ko bi se ugotovljena bolezen mogla ustrezno pozdraviti. Tudi nespečnost in nervoza imata svoje vzroke, ki jih je treba poiskati in odpraviti. Dr. Tone Košir.

Obiskali sta nas dve odličnjakinji

Sobota, megleno jesensko jutro. V uredništvu sem vrtil telefonsko številčnico in klical grad Borl, da bi mi povedali, kdaj pridejo slikarji, ki so ta dan odprli na Borlu svojo že tradicionalno »slikarsko kolonijo«. Zaškripala so železna vrata in na pragu sta se pojavili dve deklici v belih plaščih. Prinesli sta verjetno kakšen mali oglaš ali kaj podobnega, sem pomislil v prvem hipu. Nemalo pa sem bil presenečen, ko sta mi ponudili plavo ovojnico. »To je za «Naša pisma,» sta mi dejali in že nameravali oditi.

Tako naglo pa ne bo šlo, sem si mislil in ju povabil, naj malo sedeta. Pokramljali smo o šoli in nasploh o vsakdanjih rečeh. Seveda, najprej vam ju moram predstaviti: Ksenija Peternel in Majda Kmetič, obe učenci 5. razreda osnovne šole »Franc Osojnik« v Ptujju.

— Kdo vaju je spodbudil, da sta napisali prispevek za Naša pisma?

»V naši šoli je za Tednikovo rubriko »Naša pisma« več dopisnikov, pa sem se tudi jaz odločila za spis »Po gobec«. Pravzaprav me je za to okorajžila tovarišica učiteljica Anica Segulova,« je zgovorno povedala Ksenija in še pripomnila, da je povabila s seboj v naše uredništvo tudi sošolko Majdo.

Ksenija mi je še zaupala, da je doma v Trubarjevem naselju, da ima mlajšega brata Zorana, da je očka zaposlen v Kidričevem, mama pa v Projektivnem biroju v Ptujju. Tudi na to ni pozabila, da rada piše spise. Ko sem jo povprašal, kako »vozi« v šoli, je skromno pripomnila, da je vsa leta odličnjakinja.

Majda Kmetič: »Danes sem samo Ksenijina spremlevalka, obljubim pa vam, da bom prihodnjič tudi jaz napisala kakšen prispevek za Naša pisma.«

Majda, ne bodi skrivnostna, pa mi tudi ti zaupaj tvoj dosežanji šolski uspeh?

»Doselej sem bila tudi jaz vsa leta odličnjakinja, kako bo v bodoče še ne vem. Očka in mamica sta že četrto leto na delu v Nemčiji. Živim pri dedku n babici, ki lepo skrbita zame, seveda pa tudi očka in mamica prideta večkrat domov in nam redno pišeta.«

— Si edinka?

»Ne, imam še tri leta starega brata, s katerim se dobro razumeva.«

— In tvoji načrti, ko boš odrasla?

»Zanima me medicina in bi rada nadaljevala šolanje.«

— Torej zdravnica boš postala?

»Ne vem, to je še zelo daleč in samo v mojih sanjah.« Naj pripomnim še to, da sem enako vprašanje postavila tudi Kseniji, ki mi je odgovorila, da o bodočem poklicu še ni resneje razmišljala.

Tak je bil torej moj klepet z dvema odličnjakinjama osnovne šole »Franc Osojnik«

Majda in Ksenija na obisku v našem uredništvu

v Ptujju. Kratek, vendar pri srčen. Obema želimo, da bi bili tudi v bodoče tako pridni učenci, Majdi pa še posebej, da bi ji očka in mamica pogostokrat pisala iz tujine in se čimprej za vedno vrnila domov.

J. S.

POSEDANJE PO PLOČNIKU

Cim pozvoni šolski zvonec ob koncu pouka, se v Osnovni šoli Ormož začne tisti veseli živ-zav, ki je pač značilen za vsako šolo. Potem se za kak trenutek vsujejo na cesto učenci in odhajajo na svoje domove nekateri s kolesi, drugi peš. Veliko je pa tudi takih, ki se vozijo z avtobusom v Ivanjkoce in drugam. To je vse v redu in prav, toda moti me posedanje teh vozačev po klopih pred »Samopostrežbo« na Mestnem trgu in celo po pločnikih ob Ptujski cesti. Ali vodstvo Osnovne šole Ormož ne najde primerenih prostorov za vozače, kjer bi se ti lahko učili in koristno uporabili čas čakanja na avtobus za to, da bi delali v kakih krožkih in ob skupnem delu domačih nalog, kjer bi lahko drug drugemu pomagali?

Ne vem, ali šola res ne nudi prostorov, ali pa si učenci ne dajo ničesar »zadeti za uho«. Eno pa je gotovo in to je, da bi bilo to treba preprečiti in otrokom prepovedati posedanje po mestu, sploh pa še na pločnikih, ker se potem starejši vedno spotikajo, češ, poglejte današnjo mladino! Kajti gotovo je, da »slaba luč« ne bo padla na otroke, temveč na tiste, ki so odgovorni za njihovo vzgojo. To pa so, razumljivo, njihovi starši in učitelji.

Franček Kelemina

SREČUJEJO SE S TEŽAVAMI

V vasi Pavlovce stoji nekoliko odmaknjena od ceste Zinkova domačija. Stanovanjsko kakor tudi gospodarsko poslopje je leseno in ometano z ilovko, torej »cimpere« kakor sicer imenujemo tovrstno grajena poslopja po domače.

Gospodar Franc Zinko, ki je že občutno obtežen z leti, ne more popravljati svoje domačije, zato se tudi ruši. To velja predvsem za hleve, klet in skedenj, medtem ko je poslopje za bivanje še vedno vsaj deloma uporabno. Hlevi so v nevarnosti, da se zrušijo in gotovo bi se že, če gospodar ne bi vsega podprl in tako vsaj nekoliko zadržal dotrajanost.

Ko sem se s Francem pred kratkim pogovarjal o tem, zakaj ne popravlja poslopij, mi je dejal:

»Dohodki so mali, davki pa visoki. Davkov sploh ne zmorem plačevati, kako pa naj potem mislim na to, da bi si popravil in obnovil hleve? Naj propadajo! Poglej, hlode za strešno ogrado imam, a nimam denarja, da bi postavil nove hleve. Nikdo se nič ne briga, niti sin, ki je doma, jaz se pa tudi ne bom. Hlevi bodo že držali, dokler bom jaz živel, za naprej me pa nič ne briga!«

Torej vedno ista pesem? Res je, da je sedaj skoraj popolnoma za delo nezmožen, vendar mislim, da pred dvajsetimi leti ni bil tak, kot je danes. Pred dvajsetimi leti se je gotovo že pojavil znak

razpadanja in takrat bi moral misliti na to, da bo enkrat postal star in bi moral že takrat začeti z delom, ki bi ga gotovo opravil z manjšimi stroški, kakor ga bo danes, ko bo moral začeti vse na novo. Zanaša se pač na najmlajšega sina Ivana, ki pa žal ne kaže nobenega interesa za dom.

Franček Kelemina

Bistrica : Laško 59:55

Košarkarji bistriškega Partizana so končno po štirih zaporednih porazih v II. slovenski ligi, zabeležili tudi zmago. Dosegli so jo v srečanju s košarkarji iz Laškega, ki so bili skozi vso tekmo trd nasprotnik. Posebno zanimiv je bil zadnji del srečanja, ko so si gostje prizadevali, da bi se povsem približali domačinom. Takrat je odločila dobra taktika Bistričanov, ki so se odločili, da bodo žogo zadrževali kolikor se le da, to pa jim je na koncu prineslo tudi uspeh. Pri Bistričanih je bil ponovno najboljši Ivetič, ki je dosegel 23 košev, spet pa je presenetil visoki Brumec s 14 koši. Srečanje sta dobro vodila Radmilović in Šeruga. V soboto se bodo Bistričani v Murski Soboti pomerili z domačim moštvom. —d

Tednik, vaš list

horoskop horoskop horoskop horoskop

ZVER
od 21. marca
do 20. aprila

Velike so vaše zahteve, pa ste prepričani, da so tudi upravičene? Počutite se kot kralj in podcenjujete vaše nasprotnike. Uredite končno vse te komplekse.

RAB
od 23. junija
do 22. julija

Nič še ni tako odločilnega, da bi ne zmogli ponovnih priprav. Zapleteno zasebno zadevo morate čimprej rešiti v obojestransko korist. Zdravje in denar.

TEHTNICA
od 23. sept.
do 22. oktobra

Dober pomislek je že pol uspeha. Lahko, da boste menjali službo in stanovanje, vendar pa je, da se morate iznebiti nepotrebnih skrbi. Vse povejte v obraz.

KUZOROG
od 21. dec.
do 20. januarja

Glejte, da se ne boste izneverili velikodušnosti prav sedaj, ko od vas največ pričakujejo. Odrekli vam bodo pomoč zaradi vaše nadutosti. Bolj bi morali paziti na zdravje.

BIAK
od 21. aprila
do 20. maja

Poklic vam gre dobro od rok. Prava igrača za človeka vaših sposobnosti. Izgubljeni denar boste kmalu dobili nazaj, če pa ne boste poslušali zdravnika, vam bo nekoč žal.

LEV
od 23. julija
do 22. avgusta

Znašli ste se v povsem novem položaju. Ne obupajte, predvsem pa ohranite mirne živce. Prepričali ste že ožji krog na vrsti pa so še drugi. Pa srečno pot!

SKORPIJON
od 23. oktobra
do 22. nov.

Preveč mislite nase in premalo službi in zasebno, pozabite na na druge. Če hočete uspeti v škodoželjnost in pretirano zavist. Pobistost pa bo prešla, ko boste srečali starega prijatelja.

VODNAK
od 21. januarja
do 20. februarja

Zapletli se boste v zadevo s sodiščem. Na vsak način potrebujete časa za premislek, najbolje pa bo, če odložite vse pomembne odločitve za kasnejši čas, ki bo bolj ugoden.

DVOJČKA
od 21. maja
do 20. junija

Bližajo se nepričakovane stvari. Sreča se vam bo nasmehnila povsem na drugem koncu, kot ste pričakovali. Izkazalo se bo, kako prav ste imeli, morda pa bo že prepozno.

DEVICA
od 23. avgusta
do 22. sept.

Vse je spet po starem in življenje poteka spet po starem tiru. Lenobnost pa naj vas ne prevzame do konca, kajti spet bo težko pričeti vse znova.

STRELEC
od 23. nov.
do 22. dec.

Sami ste krivi, če je v službi zaspano in nedelavno vzdusje. Zbudite se iz svoje otipelosti, pa se boste lahko spet veselili nad uspehi. Nekaj novega bo.

RIBI
od 21. februarja
do 20. marca

Le težko priznate, da nimate prav. Dobro bi bilo, če bi tokrat popustili. Ne razburjajte se zaradi vsakdanjih malenkosti, ki niso vredne problemov.

Trgovsko podjetje na veliko »Panonija« Ptuj

razpisuje prosto delovno mesto

VODJE MALOPRODAJE

Kandidati za to delovno mesto morajo imeti končano višjo komercialno šolo ali srednjo strokovno izobrazbo in 5 let prakse, ali visoko kvalifikacijo trgovskega delavca in 10 let prakse.

Prijave pošljite na upravo trgovskega podjetja »Panonija« Ptuj do 10. oktobra 1970.

OBJAVA

Oddelek za državlanske zadeve Skupščine občine Ptuj ima večje število najdenih motokoli in ženskih dvokoles. Lastnike pozivamo, da se zglasijo v pisarni oddelka v Ptuj, na Trgu mladinskih brigad št. 1, drugo nadstropje, soba št. 25, najpozneje do 5. oktobra 1970 do 12. ure s pismenimi podatki o lastništvu zaradi ugotovitve lastniške pravice.

Najdena dvokolesa, za katera lastništvo do navedenega roka ne bo dokazano, bodo prodana na

JAVNI DRAŽBI

dne 6. oktobra 1970 ob 9. uri na dvorišču občinske zgradbe (magistrata) na Trgu mladinskih brigad št. 1.

Iz pisarne oddelka
za državlanske zadeve SO Ptuj

Rezervirano za Lujzeka

Dober den drogi Prleki, no vsa rezervirana žlobta z moge rezerviranega kota!

«Ju-hu-hu-hu, aufbiks, keri ma koraš, kri v lüft, čreva na plot», se že en dober teden dni deren okoli voglof. Pa vete, zakaj? Ja hujdo je, če more človek bolečino no jesenske montre v stori šmarnici no jabolčnici ftopiti, ke mo sprozna polovjake za letošji pridelek. Progoj dūši, mon samo eno pa še na toto vujplen zaprisegnoti, tak kak nas letos zajebovlejo z jobolkami, toke svinjarije pa že dolgo ne sen vida. Na fse načine si prizadevlen no hodin od zodrude do zodrude, od kombinata do kombinata no ponujan svoja ronozoreča jabolka pa mi pošodik rečejo: »Drogi no spoštovoni Lujzek, nemremo jih kupiti, saj niše ne pita za je, potolaži se no šparej jabolka, saj de se lekič odkupna sezona zboljšala. Prekleta toka tolažba no drogi no spoštovani Lujs, če pa mi jobolka duma na kupi gnilljo, v kleti pa man še storo »jebešnico«. Zaj pa še to! V gorici je ob-

loženo tak, ke se gorični koleki všibovlejo pa nas tudi z odkupno ceno mošta boj slabo troštajo. Mija z Mico sma neke planirala za obnovo gorice. Pozimi je pač zato najboj cajt pa kma si že naredla enih 200 goričnih kolov. Zaj pa so nama toti načrti čista po vodi splavali. Fseeno pa nama tisto kolje zlo praf pride. Veš, saj se je začela v Prlekiji sezona aufbiksa, skoro mo meli prvi mošt, te pa tak veš, kak to gre, ke se gremo našo storo slovensko no priško folkloro. Z Mico sma pač tak navajena, ke se ob tokih »veselih« prilikah najrojši okoli voglof nagojama no nama zaj tisto gorično kolje zlo praf pride, bodisi zavolo medsebojnih »pusekof«, če pa je treba fkup stopiti no kokega sosida požegnati pa nama toko kolje glih tak praf pride. Če se če keri o tem prepričati, prosim lepo, kolja pri hiši se je zadošti!

Zaj pa še te poglednimo kaj nan je napisa »Črni pikec«, duma tam negi iz okolice Ormoža:

Zdravo drogi Lujs!

Kak vidiš drogi no spoštovoni Lujs, si doba enega novega agenta, ki se ti jovla iz okolice Ormoža. Seveda sen pozoba, ke te moren najprej lepo pozdraviti, pusekof ti nemo pošila, kak sen šteja, da ti jih pošilajo tvoje Mici-ke. Zaj pa še te novosti iz našega kraja:

Cista zagvišno si že čuja za Hum. Veš, to je lepi no precik visoki breg tan poleg Ormoža. Veš, to je že prova turističa postojanka. To eno por nedelj nazaj smo meli na našen bregi Konjsite dirke. Na kujah ki so jih posodili kmeti so jahale tri Nemke. Veš bila je joko slaba udeležba. Zmogala je ta najstaraša, ta mlodi dve sta si skoro noge potrli, saj veš kak so toli naši kmečki kuji, ki nes navajeni na nemška sedla. Veš, Lujs pa tudi publike ne je bilo dosti. No na fso srečo pa so tote tri Nemke drugi den odišle, dračik bogi kmeti ne bi meli s čim orati. Če do tote Nemke še k nan nazaj priše, pa mo povobili tūdi tebe, saj se neke guči, ke mo dobili asfalt ali kak se že totemi črnemi vrangi reče.

No Lujzek, za gnes naj bo zadosti. Praf lepo te še enkrat pozdovlan.

»Črni pikec«

Pozdovleni »Črni pikec«!

Praf lepo se mi zdi, ke si se tūdi ti spuna na mene. Resen so mogle biti joko teresantne tiste kujnske dirke. Škoda, ke nesen veda za toto vašo prireditel. Veš, tūdi jas bi priša in kokšno »cūziko« zajaha. Pa kaj si čema, po toči je prepozno zvoniti. Kejko ven, je stori jahalni šport joko terasanta zadeva, še posebno, če jezdiš koko boj mlodo kobilo. Nič mi nesi napisa, kaj je še druga novega na vašen bregi. Zaj te skoro začeli grozdje trgati no se po bregih auf-biks dreti. Veš, jas sen že od negi negda Prlek po dūši no svojen pregrešnen teli pa ven, kak to gre, gdo cell den na rami pūto nosiš, večer pa se ga nacheštaš, ke son sebe več ne poznaš no pri sosidovih pitaš, po keri cesti bi do duma priša.

Lepo pozdovleni!

Vaš vdoni Lujzek

Kulturno-zabavna prireditel upokojencev

Društvo upokojencev Maribor-Center prireja za upokojence in ostale člane Ptujja in okolice kulturno-zabavno prireditel »POKAŽI KAJ ZNAS« v soboto, 10. oktobra 1970, ob 16. uri v Narodnem domu v Ptuj. Nastopajo znani humoristi (Štef in drugi) nato muzikantje, pevci in recitatorji.

Vstopnina je 4 din. Vstopnice so v predprodaji pri tajniku in točajki društva in pri določenih poverjenikih.

Občinska podružnica Društva upokojencev Ptuj vabi vse upokojence in občane Ptujja in okolice, da se te izredno bogate prireditel polnoštevilno udeleže.

Občinska nogometna liga

V nedeljo je bilo odigrano III. kolo občinske lige ter so bili doseženi naslednji rezultati: zahodna skupina: Kidričevo — Lovrenc 2:3, Videm — Grečja vas 3:3, Skorba — Kungota 4:2, Majšperk — Leskovec 4:1 — vodi Videm s 6 točkami, sledijo Lovrenc 5, Skorba 4, Majšperk 4, Hajdina 3, Kidričevo 2, Kungota 0, Grečja vas 0 točk.

Vzhodna skupina: Gorišnica — Stojnci 6:0, Prvenci — Rogoznica 0:7, Cirkulane — Desternik 2:1, Zavrč — Markovci 3:0 —

XXI. NAGRADNI NATEČAJ

2 OSEBNA AVTOMOBILA — RENAULT R-4 in ŠKODA 100 L

ter 180 praktičnih nagrad

sta za vlagatelje vezanih hranilnih vlog in vezanih deviznih računov

pripravili

KREDITNA BANKA PTUJ in KREDITNA BANKA MARIBOR

Za vsakih 1000 din posebni žrebni lističi.

Vsi vlagatelji vezanih vlog in deviznih računov so zavarovani proti vsem neizplačilom.

Naše geslo je: hitra in solidna postrežba varčevalcev in pridobivanje novih vlagateljev.

Z varčevanjem do blagostanja!

Izlet v ljutomerske gorice

Prihodnjo nedeljo, 11. oktobra, vabi Planinsko društvo Ptuj, vse planince in neplanince na enodnevni izlet v Ljutomerske gorice. Udeleženci se peljejo ob 6.50 iz Ptujja do železniške postaje Ivanjkovci in od tu peš vse do Ljutomere. Vmes se ustavijo v Vrazovi rojstni hiši, kosijo v Jeruzalemu in se nato odpravijo skozi Železne dveri v Ljutomer. Zvečer bo z vlakom vrnitev v Ptuj. Zaradi rezervacije kosila v Jeruzalemu se naj zainteresirani prijavijo v Pisarni Petovije pri tovaršici Hermini Miso-tič. Vodji izleta sta Jakob Emeršič in Simon Petrovič.

RADIJSKI PROGRAM

NEDELJA, 4. oktobra

4.30 Dobro jutro! — vmes ob 5.00 Poročila 5.30 Vremenska napoved — Rekreativna 5.45 Informativna oddaja 6.00 Jutranja — Informativna oddaja 6.50 Danes za vas 7.00 Poročila 7.20 Vremenska napoved — Informativna oddaja 7.30 Za kmetijske proizvajalce 7.50 Informativna oddaja 8.00 Poročila — Radijski in TV spored

TV spored 8.05 Radijska igra za otroke 8.56 Glasbena medigra 9.00 Poročila 9.05 Koncerti iz naših krajev 10.00 Poročila 10.05 Se pomnite, tovariši! ... 10.25 Pesmi borbe in dela 10.40 EP 10.45 Poslušalci čestitajo — vmes ob 11.00 Poročila 12.00 Poročila 13.00 Poročila 13.15 Obvestila in zabavna glasba 13.30 Nedeljska reportaža 13.50 Domači napravi 14.00 Poročila 14.05 Igra pihalna godba 14.30 Humoreska tedna 14.50 Pianist Borut Lesjak 15.00 Poročila 15.05 Sportno popoldne — 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Ob 17.05 Zabavna glasba 17.30 Ravmes ob 16.50 EP 17.00 Poročila 17.15 Igra 18.19 Operni koncert vestila 19.15 Glasbene razglednice 19.30 Radijski dnevnik 20.00 »V nedeljo zvečer« 22.00 Poročila 22.20 Plesna glasba 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturno 23.15 Jazz za vse 24.00 Poročila.

VSAK DAN RAZEN V NEDELJO

4.30 Dobro jutro! — vmes ob 5.00 Poročila 5.30 Vremenska napoved — Danes za vas 5.45 Informativna oddaja 6.00 Jutranja kronika 6.30 Vremenska napoved — Informativna oddaja 6.50 Rekreativna 7.00 Poročila 7.15 Informativna oddaja 7.25 Vremenska napoved — Radijski in TV spored 7.45 Informativna oddaja 8.00 Poročila.

PONEDELJEK, 5. oktobra

14.00 Poročila 14.10 Operetne melodije 14.30 EP 14.35 Poslušalci čestitajo 14.55 Kreditna banka Ljubljana 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo 15.40 Orkester Carmen Dragon 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Glasbene popoldne 18.00 Poročila 18.15 »Signali« 18.45 Naš podlistek 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Mihe Dovžana 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Wolfgang Amadeus Mozart: Don Juan 21.25 Lahka orkestralna glasba 22.00 Poročila 22.15 Jazz 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturno 23.15 Zaplešite z nami 24.00 Poročila.

TOREK, 6. oktobra

14.00 Poročila 14.10 Instrumentalna glasba 14.25 »Na poti s kitaro« 14.40 Jazz 14.55 Zdrženje kreditnih bank Slovenije 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo 15.40 Gluck: Arie iz opere »Orfej in Evidika« 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Popoldanski koncert 18.00 Poročila 18.15 V torek nasvidenje 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 19.15 Ansambel Pavla Kosca 20.00 Prodajalna melodij 20.30 Radijska igra 21.10 Lahko glasba 22.00 Poročila 22.15 Jugoslovska glasba 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturno 23.15 Plesni zvoki 24.00 Poročila.

SREDA, 7. oktobra

14.00 Poročila 14.10 Orkester Kookle Freeman 14.30 EP 14.35 Poslušalci čestitajo 14.55 Kreditna banka Ljubljana 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo 15.40 Recital flavtista Miloša Pahorja 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Mladina sebi in vam 18.00 Poročila 18.15 Lalo: Koncert za violončelo in orkester 18.45 Kulturni globus 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Glasbene razglednice 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Dubrovniške poletne prireditve 21.20 Pozabljenе melodije 22.00 Poročila 22.15 Jazz 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturno 23.15 Popevke in plesna glasba 24.00 Poročila.

ČETRTEK, 8. oktobra

14.00 Poročila 14.10 Pesem iz mladih gri 14.25 Popevke 14.55 nije 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Zdrženje kreditnih bank Slove-Glasbeni intermezzo 15.40 Skladbe slovenskih skladateljev 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Operni koncert 18.00 Poročila 18.15 »Rad imam glasbo« 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Jožeta Kampeča 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Domače pesmi in napravi 21.00 Večer s slovensko pisateljico Mimi Malenškovo 21.40 Glasbeni nokturno 22.00 Poročila 22.15 Iz sodobne ture 23.00 Poročila 23.05 Literarni skandinavski simfonične literarnokturno 23.15 Jazz 23.40 Godala v noči 24.00 Poročila.

PETEK, 9. oktobra

14.00 Poročila 14.10 Dela Franza von Suppe-ja 14.30 EP 14.35 Poslušalci čestitajo 14.55 Kreditna banka Ljubljana 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Napotki za turiste 15.35 Glasbeni intermezzo 15.40 Beethoven: Sonata v E-duru 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Clovek in zdravje 17.20 Po željah poslušalcev 18.00 Poročila 18.15 Dobimo se ob isti uri 18.50 Ogle-dalo našega časa 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Beneški fantje 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Mali koncert 20.30 »Top-pops« 21.15 Oddaja o pomorščakih 22.00 Poročila 22.15 Besede in zvoki iz lo-gov domačih 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturno 23.15 Jazz 24.00 Poročila.

SOBOTA, 10. oktobra

14.00 Poročila 14.10 Glasbena pravljica 14.25 Zabavna glasba 14.55 Zdrženje kreditnih bank Slovenije 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo 15.40 V ritmu koraca 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Gremo v kino 17.45 Pevka Lidija Kodrič 18.00 Poročila 18.15 »Rad imam glasbo« 18.45 S knjižnega trga 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Borisa Kovačiča 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Večer z napovedovalcem Borutom Mencingerjem — vmes ob 20.30 Radijska igra 22.00 Poročila 22.20 Oddaja za izselence 23.00 Poročila 23.05 S pesmijo in plesom v novi teden — vmes ob 24.00 Poročila 01.00 Poročila.

MALI OGLASI

DVA KAVČA, dva električna štedilnika tobi, otroško posteljo, otroško stajlico, štiri fotelje, dve dvodelni omari (skoraj novi), vse v zelo dobrem stanju prodam. Ogled v nedeljo dopoldne v Prešernovi 18, Ptuj.

MALO RABLJENO POHIŠTVO za dnevno sobo prodam. Vprašajte pri Berdenu, Colzova pot n. h.

NA LEPEM PROSTORU ob glavni cesti v Placarju prodam več gradbenih parcel. Hugo Sneiderger, Placar 18, p. Desternik pri Ptuj.

ALOJZ TEPUS, ki služi vojaški rok v Mostarju, pošilja lepe podzdrave svojim domačim iz Zabajaka 23 in vsem znancem iz Ptuj.

2.05 ha GOZDA prodam. Oto Fornezzi, Janževski vrh 60, p. Podvelka.

ENOOSNO TRAKTORSKO PRIKOLICO kiper prodam. Spuhija 48.

PRODAM električni štedilnik, pomivalno korito in sobno preprogo, vse lepo in odlično ohranjeno. Vičavska pot 16, Ptuj.

PRODAM dobro ohranjen VW 1200 in kompletno kopalnico. Ferdo Makovec, Frizerski salon Ptuj.

ZARADI nujnosti prodam spačka. Braučič, Ormož.

OPEL KARAVAN 54 prodam. Vzamem tudi ček ali na obroke. Plohi, Pobrežje 87, p. Videm.

Blagovnica - Potrošnik
Murska Sobota

bo priredila

V prostorih hotela »JERUZALEM«
v OrmožuVeliko jesensko - zimsko
MODNO REVIVO

v soboto, 10. oktobra 1970, ob 17. in 20. uri

Prikazani bodo novi modeli domačih proizvajalcev konfekcije, pletenin, čevljev in modnih dodatkov.

Igral bo ansambel AKORDI, pel pa Ako Debelak.

Vstopnice po 3 in 5 din, ki bodo tudi žrebane, so vam na voljo v recepciji hotela »Jeruzalem« v Ormožu.

BLAGOVNICA *Potrošnik*

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi ljube žene, drage mame, babice in prababice

Terezije Brodnjak

roj. Kranje, Mali Okič 15

se zahvaljujemo vsem, ki so nam v teh težkih trenutkih prihiteli na pomoč in nam kakorkoli pomagali.

Hvala zdravnikom dr. Udoviču, dr. Sokoliču, dr. Stojičeviču, ki so ji lajšali bolečine.

Hvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam izrazili sožalje, darovali vence in cvetje ter jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti.

Hvala tov. Štumbergerju za njegove tolažilne besede ob njenem odprtem grobu. Hvala Petovili, živilski industriji iz Ptuja za vso pomoč.

Hvala g. kanoniku in g. župniku za spremstvo ter pevcem.

Cirkulane, 21. septembra 1970.

Žalujoči: mož Jožef, sinovi in hčerke z družinami.

ISCEM MIZARJE in steklarje zaradi zaposlitve v Stuttgartu ZR Nemčija. VIII SCHIPPERT, Stuttgart. Vsa pojasnila dobite pri F. Glažar, Ptuj, C. M. drevored 4.

VEC GRADBENIH PARCEL v Novi vasi pri Ptuj, blizu glavne ceste prodam. Franc Hedl, Nova vas pri Ptuj 62.

KRONIKA
PTUJSKA OSEBNA

RODILE SO:

Hilda Strehar, Zg. Bistrica 15/b — Darjo; Marija Bukovec, Plešivica 21, Ormož — dečka; Slavica Božovič, Čičkova — dečka; A. Šeruga, Pod-

lehnik 84 — Ireno; Aljoška Koštomaj, Cafova 1 — Mileno; Vida Beranič, Stražgojnc 14 — Dragico; Marija Voda, Dolič 10 — Darjo; Albina Sölöši, Vošnjakova 9 — Jasno; Miroslava Vrabčič, Stoperca 68 — dečka; Elizabeta Kajnik, Sakušek 8 — deklco; Rozalija Hameršak, Muretnici 61 — dečka; Cecilija Petek, Mihovci 53 — Marjana; Marjana Belec, Lešnica 62 — Jožeta; Erika Krajnc, Ormoška 15 — Borisa; Matilda Vajda, Bukovci 12 — Janeza; Katarina Cafuta, Jablovec 49 — Marijo; Angela Markrab, Vinarska ulica, Maribor — deklco; Marija Salamun, Mestni vrh 67 — dečka; Matilda Frčič, Bukovci 123 — dečka; Dragica Horvat, Janežovski vrh 27 — dečka; Terezija Kosi, Kidričevo 35 — Suzano; Marija Pišek, Lovrenc na Dr. polju 78 — dečka; Matilda Fras, Bišečki vrh 11 — Suzano; Marica Zajc, Njiverce 38 — dečka; Štefanija Medved, Župečja vas 44 — Zinko; Rosanda Milosavljevič, Kidričevo 1 — dečka; Marija Petek, Polenci 32 — deklco; Ivanka Čeh, Podvinci 33 — dečka; Otilija Skorjanec, Šalovci 50 — Suzano; Marija Vajda, Bukovci 172 — Nevenko; Katarina Kmetec, Lešje 38 — dečka; Marija Primožič, Draksl 4, Ormož — Justino.

UMRLI SO:

Marija Moravec, Lunovec 3, Vel. Nedelja, roj. 1919, umrla 23. 9. 1970; Metka Petek, Tibolci 23, p. Moškanjec, roj. 6. 6. 1970, umrla 23. 9. 1970; Marija Lešnik, Cankarjeva 16, roj. 1895, umrla 24. 9. 1970; Cecilija Minih, Ljutomerska 12, roj. 1901, umrla 24. 9. 1970; Peter Skaza, Trš svobode 3, roj. 1911, umrl 24. 9. 1970; Rudi Kosajnč, Vinski vrh 56, Miklavž pri Ormožu, roj. 1903, umrl 26. 9. 1970; Anton Pukšič, Levajnci 13, Desternik, roj. 1893, umrl 23. 9. 1970; Ivana Kolenc, Zgor. nja Bistrica 78, roj. 1893, umrla 25. 9. 1970.